

Het programma voor de Nederlandse Veteranendag 2015: pagina 8

In dit nummer

Nederland hield smartengeld in kas.....2

**TwijfelIndo.....?
Wat vind jij?.....4**

Veteranendag 2015....8

Indisch op TV.....9

**Troostmeisjes kwestie
weer ter discussie.....9**

**Pasar Malam – Tempo
Doeloe.....11**

Indo Rock (17).....12

Indische Kwestie.....14

**Nederlanders kennen
geschiedenis niet.....15**

Tijden van weleer.....19

**Oude Indische maten
en gewichten.....21**

Herdenkingspecial...31

Rubrieken:

Recept, Korte Berichten, Toen en nu,
Boekbespreking, Gedicht, Just4kids,
Indische Agenda, Advertensi Mini,
Column, Pasar Kalender.

Van de redactie

In dit nummer besteden wij aandacht aan het door Thailand aan Nederland uitbetaalde smartengeld ten behoeve van de dwangarbeiders aan de Birma-Siam Spoorweg, dat onterecht in de kas van Nederland is blijven liggen. Verder is de Nederlandse Veteranendag weer op komst. Op pagina 8 het programma van die dag. Voor de tweede keer een artikel van Armando Ello over de 'TwijfelIndo's' en het fotoproject dat hij daaraan verbonden heeft. En dan twee bijzondere televisie-uitzendingen die er aan komen. Voorts een update van het Indisch Platform. Na een geruime tijd onderhandelen is er weer schot in de 'De Indische Kwestie'.

Nog steeds ontvangen we veel reacties over NICC Magazine. Iedereen is even enthousiast over

zowel de vormgeving als de inhoud, die unaniem als zeer informatief, educatief en heel gevarieerd wordt omschreven. Hartelijk dank daarvoor. Ook hebben wij al vaak gewezen op de mogelijkheid om **NICC Magazine als advertentie medium** te gebruiken. Hierbij nogmaals een oproep aan alle lezers die eigenaar zijn van een bedrijf of er werkzaam zijn als PR manager om NICC Magazine als mogelijkheid te zien om **uw bedrijf of product onder de aandacht** van ruim 8200 abonnees te brengen. Tevens willen wij een beroep doen op uw waardering als abonnee voor het zeer vele werk dat wij maandelijks aan NICC Magazine hebben. Houdt u in gedachten dat NICC Magazine geheel GRATIS is, hetgeen echter niet betekent dat wij geen kosten hebben. Juist in

deze tijden is **uw betrokkenheid** bij NICC Magazine van groot belang en vragen wij u om een vrijwillige **DONATIE**. Wij zullen u daarvoor zeer dankbaar zijn en u zult verzekerd zijn van een blijvende gratis toezending van uw geliefde en gewaardeerde NICC Magazine. Onze bankgegevens zijn: **NL39 RABO 0129216836**, t.n.v. **N.I.C.C.** te Den Haag Mogen wij u tenslotte vragen om NICC Magazine zoveel mogelijk bij uw familie, vrienden en kennissen onder de aandacht te brengen? Vraag hen ook gratis abonnee te worden. Wij wensen u weer veel plezier met uw NICC Magazine. En mede dankzij uw donaties en advertenties kan NICC Magazine helemaal GRATIS blijven.

Hans Vogelsang, hoofdredacteur.

Nederland hield smartengeld Birma-Siam spoorweg onterecht in kas

Door: Lidy Nicolassen en Griselda Molemans

17.399 krijgsgevangenen (marine en KNIL) met de Nederlandse nationaliteit hebben gedwongen aan de Birma-Siam spoorlijn gewerkt, naast vele burgers. Na de capitulatie van Japan werd de spoorlijn aan Thailand verkocht. Bij de verkoop van de Birmaspoorweg aan Thailand, in 1947, heeft de Nederlandse overheid als vergoeding voor alle 17.399 Nederlandse ex-dwangarbeiders 1,6 miljoen gulden geïncasseerd - destijds een vermogen. Dat geld is slechts uitbetaald aan mannen die fysiek aan de spoorlijn hebben gewerkt, hoewel dwangarbeiders die kort voor de tewerkstelling overleden, daar ook recht op hebben. Hun erfgenamen werden afgewezen bij het indienen van een aanvraag.

Dat blijkt uit archiefonderzoek en gesprekken met nabestaanden. Gerardus van Oyen is zo'n dwangarbeider die vlak voor tewerkstelling aan de 'Doden-spoorlijn' overleed. Hij bezweek enkele weken na aankomst op 11 mei 1943 in de ziekenbarak van het werkkamp Chungkai.

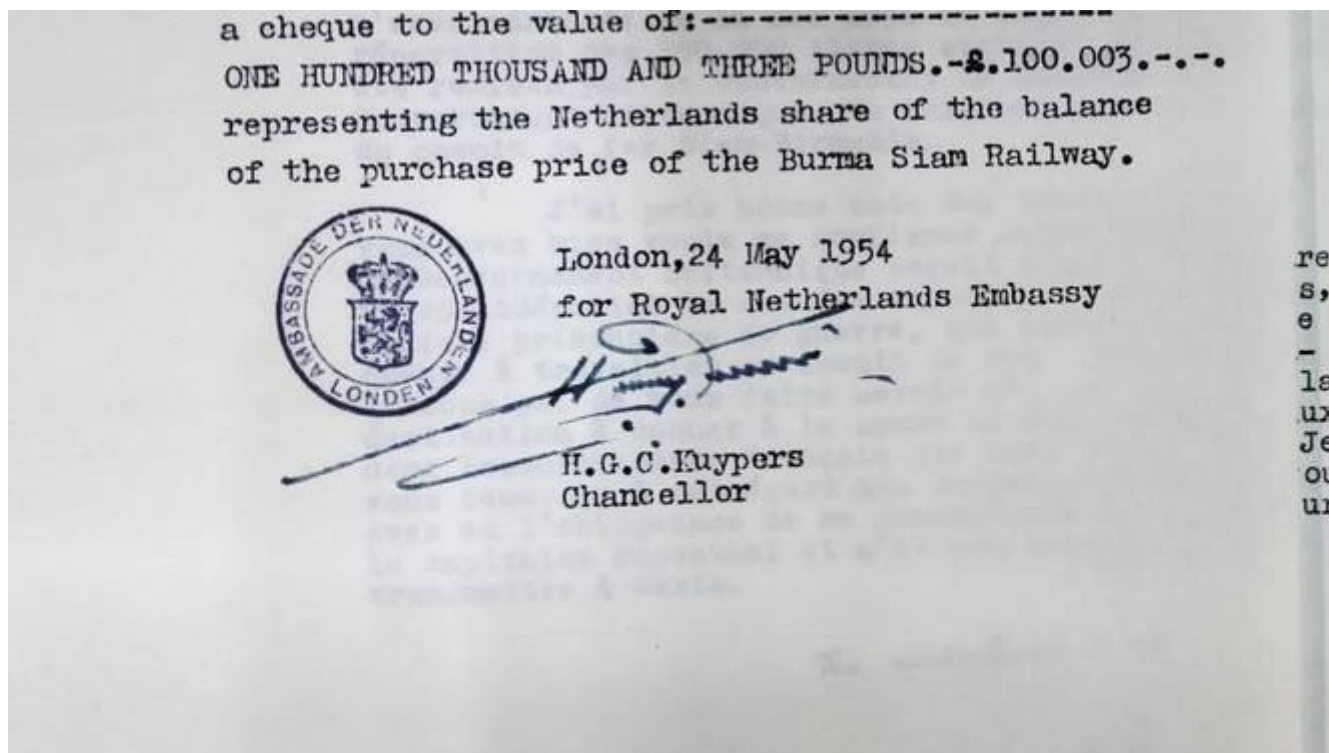
In 1954 deed de Nederlandse overheid een krantenoproep voor rechthebbenden op de schadevergoeding. Gerardus van Oyens zus Gertruda meldde zich als erfgename, maar haar aanvraag werd door het ministerie van Buitenlandse Zaken afgewezen. Het ministerie stelde zich op het standpunt dat alleen mannen die daadwerkelijk aan de spoorlijn hadden gewerkt, recht hadden op

een vergoeding. Dit is allemaal voor onze tijd gebeurd. Bij mijn weten gaan we daar nu niet zo mee om.

Woordvoerder SAIP

De Stichting Administratie Indische Pensioenen (SAIP), die de uitbetaling van de Birma-Siam spoorlijn-uitkering sinds 1996 verzorgt, is hierdoor verrast. 'Het is ons niet bekend dat er sprake is geweest van afwijzingen', reageert de woordvoerder. 'Dit is allemaal voor onze tijd gebeurd. Bij mijn weten gaan we daar nu niet zo mee om.'

Op basis van de handmatige administratie die Buitenlandse Zaken vanaf juli 1954 heeft

Kwitantie voor de cheque van ruim honderdduizend Engelse ponden (toen 1,6 miljoen gulden) die de Nederlandse overheid ontving via de Britse regering. Het document bevindt zich in de "National Archives" in Londen.

opgezet, beoordeelt de SAIP welke aanvragen voor uitbetaling in aanmerking zouden komen. 'Met verschillende kleuren en vinkjes zijn de uitbetalingen bijgehouden', meldt de SAIP-woordvoerder. 'Komt er een nieuwe aanmelding binnen, dan checken we die lijsten en zien we wie is uitbetaald.' Omdat de lijsten nooit zijn gedigitaliseerd, weet de stichting niet hoeveel uitbetalingen er in totaal zijn geweest.

Geen indexatie en rente

'Als rechthebbenden de krantenoproepen in 1954 hebben gemist, staat de weg na zestig jaar nog steeds open voor hen om de uitkering aan te vragen', aldus meldt de woordvoester van Binnenlandse Zaken, waaronder de SAIP ressorteert. 'Er wordt alleen zonder indexatie en rente uitbetaald. De algemene lijn bij de overheid is dat uitkeringen niet geïndexeerd worden wanneer mensen veel later opvragen.' Aan de Birmaspoorlijn, die tijdens

de Tweede Wereldoorlog op gezag van de Japanse bezetter is aangelegd, zijn 3.078 Nederlandse krijgsgevangenen overleden.

Vanaf oktober 1942 zijn in totaal 17.399 Nederlanders met meerdere transporten vanaf Java en Sumatra overgebracht naar werkkampen in Birma en Thailand. De Task Force Indisch Rechts-herstel onderzoekt hoeveel mannen vlak na aankomst door uitputting en ziekte zijn overleden. Dit lot was sowieso alle 175 Nederlanders beschoren die op het ereveld in Yangon, voorheen Rangoon, zijn begraven.

Veel KNIL-militairen die tijdens de Japanse bezetting van Nederlands-Indië als dwangarbeider werkten aan de Birmaspoorweg, hebben nooit de uitkering ontvangen waarop ze recht hadden. De Nederlandse staat incasseerde bijna 1,5 miljoen gulden (dat zou nu 4,9 miljoen euro zijn), geld dat was bedoeld voor de krijgsgevangenen

die het werk aan de 'dodenspoorlijn' hadden overleefd. De onlangs opgerichte stichting Task Force Indisch Rechts-herstel onderzoekt in samenwerking met advocaat Liesbeth Zegveld of er namens de ex-dwangarbeiders een groepsclaim (op basis van indexatie en rente over 60 jaar) bij de staat kan worden ingediend. Morgen maakt de stichting haar plannen in Den Haag bekend.

Inmiddels hebben 211 voormalige dwangarbeiders zich aangemeld, onder wie 22 overlevenden en 189 erfgenamen. Velen van hen hoorden dezer dagen voor het eerst dat ze recht hadden op een uitkering. Ze hebben de advertentie gemist die de Nederlandse staat in 1954 in

enkele kranten had laten zetten. De voormalige krijgsgevangenen dan wel dwangarbeiders werden daarin opgeroepen een briefkaart te sturen naar het ministerie van Buitenlandse Zaken om zich te melden voor de uitkering. Ze zouden recht hebben op eenmalig 61,75 gulden.

Namenlijst

Van de 17.399 Nederlandse krijgsgevangenen, die gedwongen aan de spoorlijn hebben gewerkt, hebben tenminste 6.424 van hen de oproep nooit gezien. Ze lazen de betreffende kranten niet, waren als Moluks KNIL-militair het Nederlands onvoldoende machtig, woonden in Indonesië, Nederlands Nieuw-Guinea of Engeland. Sommige rechthebbenden waren al overleden. Hun nabestaanden wisten van niets.

De meeste militairen die in dienst waren van het Koninklijke Nederlands-Indische Leger (KNIL) stapten in 1950 over naar de Koninklijke Landmacht in Nederland. Het KNIL werd met de overdracht van de soevereiniteit aan Indonesië opgeheven. Een veel kleiner aantal militairen sloot zich aan bij het leger van de onafhankelijke Republiek Indonesië.

De Stichting Administratie Indische Pensioenen (SAIP) neemt nog altijd aanvragen in behandeling van ex-militairen die menen recht te hebben op een uitkering. Volgens woordvoerder Ad Beijk was het na de onafhankelijkheid van Indonesië onmogelijk alle namen en adressen te achterhalen. 'Het was niet exact te controleren wie wel of niet aan de spoorweg hebben gewerkt', zegt hij.

Pas nu is gebleken dat er wel degelijk een complete namenlijst bestaat van de voormalige dwangarbeiders. De lijst bevindt zich in de besloten archieven van het instituut voor oorlogsdocumentatie NIOD in Amsterdam. De namenlijst is tijdelijk niet te raadplegen vanwege digitalisering van de Indische collectie. Er is zeker een jaar gemoeid met het overzetten van alle informatie.

In tegenstelling tot de landmacht slaagde de Koninklijke Marine er wel in de adressen van al haar 1.450 marinemannen te achterhalen, waar ook ter wereld. Zij kregen hun uitkering wel uitbetaald, blijkt uit niet-openbare documenten van het Nationaal Archief in Den Haag. (De Volkskrant)

TwijfelIndo.....

Door: Armando Ello

Indische cultuur verdwijnt òf is springlevend. Wat vind jij?

Dit was één van de stellingen die je veel terug ziet komen als thema van lezingen, Indische kumpulans of salons die ik wel eens bezoek. Toen de vraag gesteld werd aan een Indisch publiek van ongeveer 60 aanwezigen (jong en oud), wie het met de stelling eens was of **de Indische cultuur verdwijnt** staken twee mensen de hand op. Bij de vraag wie vind dat **de Indische cultuur springlevend is** stak één iemand een hand op.

En de rest?

De volgende opties zou ik me kunnen bedenken waarom:

- 1) De rest die twijfelt zou je kunnen denken.
- 2) Ze weten het niet.
- 3) Ze staan er niet bij stil.
- 4) De vraag speelt niet.
- 5)??

Is het wel de juiste vraag?

Want later kwam er een reactie uit het publiek: Wat geef je nou precies door? Immers moet je wel de juiste informatie doorgeven of in ieder geval weten wat Indisch precies inhoud. Bij mijn **videoserie**:

<https://www.youtube.com/watch?v=vLxLGewx77k> gemaakt op de Tong Tong Fair 2014, stelde ik een aantal vragen die Indisch gerelateerd zijn. Deze vragen werden 10 jaar geleden ook gesteld vanuit andere projecten en Indische websites.

Het antwoord is echter min of meer hetzelfde gebleven dus er lijkt niet veel veranderd te zijn in de beleving van jongeren en hun Indische achtergrond. Mijn reactie

op de Identiteitsvraag wat Indisch zijn precies inhoud was deze: "De jongeren twijfelen nog steeds over hun Indisch zijn, omdat Identiteit niets anders is dan een definitie.

Omdat de definitie (nog) niet helder is, is Indische identiteit moeilijk in woorden uit te leggen of te definiëren". Mijn projecten hier bij HoezoIndo stelt nog altijd deze vraag: In hoeverre leeft de Indische cultuur bij jou?

Wat denk jij?

De Indische cultuur is springlevend? ...OF denk je dat de Indische cultuur verdwijnt? Met de reacties hieronder ontwikkel ik een project dat hier wellicht op aansluit. Weet je het niet? Zit je bij de twijfelgevallen dan mag je ook een like of 😊

geven. Ik ben benieuwd naar je reactie! Reageer op mijn Blog, Facebook pagina of op Twitter:

Twijfelindo:

Twijfelindo:

Twijfelindo:

Hieronder een selectie uit reacties op mijn blog

Peggy Lammers – Works at "In Between Jobs"

De Indische cultuur is spring-levend. Ik als secretaris van de Indische Stichting tempo Baru organiseer 10 x per jaar een kumpulan en één keer per jaar een busreis naar de Tong Tong Fair. Kijk maar eens op de fotoalbums op onze Facebook-pagina. Indisch zijn..... en voelen..... is toch iets aparts.

Sinyo Jeroen van Uhm – Works at NTI Hogeschool

De Indische cultuur verdwijnt niet (helemaal). Zolang er gemengdbloedige mensen zijn met ideeën en gebruiken, doorgegeven door hun voorouders uit Indië en Indonesië, blijft de cultuur bestaan. Indisch zijn slaat in mijn beleving niet op Indië, maar op de cultuur van de Indische Nederlanders. Cultuur is overdraagbaar en dynamisch en het past zich aan aan omgeving en tijd. Je kunt bijvoorbeeld een Javaan naar Suriname verhuizen, maar het blijft een Javaan met een (aangepaste) Javaanse cultuur.

Als ik op het station ben loop ik achter, en niet voor, mensen langs die op het perron staan. Dat is ook

Indische cultuur. Ik zeg 'u' tegen ouderen, dat is ook Indische cultuur. Ik probeer iedereen te betrekken in een groepsgepraak, verjaardag et cetera. Dat is ook Indische cultuur. Als ik kritiek heb op iemand dat zeg ik dat niet hard op waar iedereen bij is. Iemand behoeden voor gezichtsverlies is Indische ook cultuur. Ik vind het raar om in het zicht van bekenden te eten zonder te vragen of zij ook wat willen eten. Dat is ook Indische cultuur. Als ik een beperkt aantal collega's mag uitnodigen voor bijvoorbeeld een jubileumfeest dan heb ik daar moeite mee. Ik wil alle directe collega's meenemen en niemand uitsluiten, zelfs niet degene die ik minder mag. Dat is ook Indische cultuur.

Veel gebruiken, handelingen en ideeën die Indo's bestempelen als 'Indisch is een gevoel' zijn eigenlijk heel bekende gebruiken in Indonesië en Azië. Veel Indo's gebruiken ze wel maar kennen de oorsprong niet en beseffen niet dat andere Indo's het zelfde doen en denken. Ik weet zeker dat heel veel Indo's Indische gebruiken doorgeven aan hun kinderen zonder dat ze zelf doorhebben dat het typisch Indisch is. Maar daarom de Indische cultuur wel blijft bestaan. See More

Rob Kramer – Research Project Advisor at "Zelfstandig"

Het praten in 1e, 2e en verdere generaties gaat ervan uit dat de geschiedenis en cultuur van de indo draait rond de uittocht uit Indië/Indonesië. Als indo's dit inderdaad als uitgangspunt nemen, dan is het de dood in de pot: latere generaties raken in de

tijd steeds verder weg van wat als het pure Indische wordt gezien. De vraag "wat je meekrijgt", zegt al genoeg. Het is nooit helemaal, altijd minder, een afzwakking over de tijd.

Ik voel mij geen afgeleide generatie: dit is mijn leven en mijn generatie is generatie 0. Ik heb banden met het verleden, maar heb ook banden met de toekomst. Het verleden is niet enkel de Oorlog en de Reis, ik ben een kind van vele generaties en vele culturele invloeden. Ik kijk in de spiegel en zie mijn voorouders in mijn gelaatstreken. Ik bezit mijn eigen harta karun, mijn schat: oude foto's, wat familiestukken van generatie tot generatie overgeleverd. Ik raak ze aan en voel hun kracht. De tastbare restanten van voorbije levens, magische objecten: niet om enige toverij, maar om de verhalen waaraan zij de herinnering levend houden. Mijn voorouders lazen de bijbel, maar reciteerden ook de koran. Zij aten brood en gortepap, maar ook rijst en tempeh. Heldenmoed en lafheid, liefde en verraad, grootse daden, klein geluk en stil verdriet. Dit alles draag ik mee, is deel van mijzelf. Maar ik leid mijn eigen leven in het hier en nu.

De ideeën, idealen, frustraties, vijandbeelden en slachtofferschap van oudere generaties zijn niet de mijne. Soms kruist mijn pad een aantal jongere indo's die anders dan ik het kantelmoment van Oorlog en Reis hebben geïnternaliseerd, maar toch de afzwakking over de tijd niet accepteren en als antwoord de last van eerdere generaties op zich hebben genomen. Voor hen is het nog steeds het midden van de twintigste eeuw. Zij verlangen van indo's dat zij zich conformeren aan wat toen indo's dachten, voelden en deden, of beter, wat zij vinden dat indo's dachten, voelden en deden – en worden agressief als indo's andere wegen bewandelen.

Misschien denkt u nu dat ik overdrijf, maar nog maar een paar dagen geleden werd ik door een aantal indo's op een Facebook Community uitgemaakt voor NSB-er omdat ik volgens hen heb gekozen zou hebben voor de voormalige vijand Indonesië. Het Indische uitgedragen als een naar, in zichzelf gekeerd ressentiment.... Dát zit niet in mijn schatkamer. See More

Chris Tan – Groepsleerkracht 1/2 at Montessorischool Rhenen

Ik ben ontzettend trots op mijn cultuur, maar die cultuur is voor mij meer dan datgene wat er hier in Holland telkens aangehaald wordt. Ik ben trots op mijn cultuur wanneer ik daadwerkelijk daar met mijn familie ben, en ik met mijn oma praat. Indonesië is voor mij niet alleen het koloniale tempo doeloe. Indonesië is voor mij meer dan dat. Ik denk dat veel mensen nog teveel vasthouden aan het oude plaatje dat we kenden van het Indisch zijn. Dat je spekkook en roti kukus en altijd met een lepel eet bijvoorbeeld vind ik echt bullshit. Ik voel me heel Indisch ondanks ik niet elke gerecht op de Indische kaart ken. Het is denk ik een soort van gevoel dat je in ere houdt.

Cathy Berg

Ik ben van de 2e generatie. Na een hele lange periode van stilte merk ik inderdaad een ervaring en ben het met Leroy eens. Dankzij de media, FB etc. Ook bij onze vier kinderen die uiterlijk meer op hun Hollandse vader lijken merk ik meer interesse naarmate ze ouder worden. Zelf heb ik dat proces ook meegemaakt als in Nederland geboren en getogen Indo.

Artifat Atelier – CLI Utrecht

Mijn moeder kwam uit de binnenlanden (Soenda) van Indonesië, mijn vader was een Indo, Europese scholing. Ik ben een Indo, mijn kinderen zijn Indo (Indische vader) en mijn

kleinkinderen ook Indo. En we koken er Indisch op los! Verder organiseer ik ook de kumpulan Madjoe Baru Maastricht en zie dat er verjonging optreedt en interesse is in het "Indisch" zijn: vooral de taal, het Indisch-gevoel en je daarmee verbonden voelen met elkaar. Als de Indo dan al uitsterft, blijft er een wereldburger van allerlei de gemengde achtergronden voortbestaan, waarin zij elkaar herkennen.

Erik Cox

Hoi Armando, Indische cultuur is niet springlevend, maar ook niet aan het verdwijnen. Ruim tien jaar heb ik als bestuurslid van Darah Ketiga een kijkje kunnen nemen in het sociaal netwerk van Indische verenigingen en stichtingen. Ruim vier jaar geleden hebben wij de vereniging opgeheven. Hoewel ik in de afgelopen decennia de verenigingen, stichtingen en organisaties van kumpulans en dansavonden heb zien verdwijnen (alsmede de eerste Indische generatie) is er wel zeker op

andere vlakken sprake van een Indische cultuur. Ik heb altijd geroepen tijdens mijn functie binnen Darah Ketiga: een cultuur die zich niet ontwikkeld is een cultuur die stagneert. Een cultuur die stagneert is ten dode opgeschreven. Dat is tekstboek omschrijving, maar voer het eens uit; een cultuur ontwikkelen van een gemeenschap die zo divers is en verspreid is over... Nederland toen in de kleinste dorpjes van het land. Het bereiken van jong en

oud is onmogelijk als zij niet op zoek zijn, of niet weten waar ze moeten zoeken naar die vaste rots waar zij zich aan kunnen vastklampen tijdens hun zoektocht of juist hun rustig vaarwater in het samenzijn met cultuurgelijken. Mijn persoonlijke mening is dat we bepaalde standaard waarden moeten vasthouden maar ook een heleboel visies c.q. denkbeelden moeten loslaten om onszelf als cultuur te ontwikkelen. Beginnend met acceptatie van elkaar voordat we onszelf kunnen profileren naar de buitenwereld. De enne Indo heeft meer met Indonesië dan de ander, de enne is westers in omgang de ander niet. Dat is allemaal bijzaak. Ik nodig iedereen, inclusief Hoezo Indo en zijn lezers, om contact op te nemen met mij. We zijn bezig om op 15 augustus (Indië-Herdenkingsdag) een reünie te organiseren voor oud-Darah Ketiga leden. Dit gebeurt bij een instelling waar al een herdenking gepland is, dus ruim andere mensen aanwezig. Ieder die zich geroepen voelt om aanwezig te zijn (cultuur uit te dragen) is vrij om contact op te nemen.

Hoe dit boekproject de Indo aan het twijfelen zet

Wanneer ik nog eens terugkijk naar mijn crowdfund video, mis ik een beetje mijn eigen duidelijke 'waarom' van dit project. Die wil ik graag met je delen, want ondanks het belangrijk is dat wat ik maak en hoe ik dit project realiseer mag het belang van dit project niet ontbreken. De meeste van jullie die mij met interesse volgen hebben wellicht een idee waarom. Ik wil hier graag wat uitgebreider ingaan over de inhoudelijke richting van het boek.

Gemengd bloed

Simpel gezegd: Ik geloof dat je sterker in je schoenen staat als je weet wie je bent en waar je vandaan komt.

Wat als je het de volgende generaties zou vragen? Hoe is hun identiteitsbeleving om gemixt te zijn?

Een sterk identiteitsgevoel is van veel factoren afhankelijk. Als je ouders en je grootouders een verschillende identiteit hebben. Je opvoeding en hoe jou omgeving je ziet zijn sterk van invloed op je identiteitsgevoel.

Een ouder die zelf met identiteit worstelt samen met een ouder/partner die ook een eigen identiteit heeft is niet dezelfde ervaring als de Identiteit die het kind ervaart die misschien wel qua bloed verwaterd is tot een achtste Italiaans, Nederlands, Duits en Indisch.

Je kunt zeggen dat dit kind 100% Indisch is, maar als hij/zij niets weet van die achtergrond en alleen op andere wijze is opgevoed en opgroeit in een Nederlands, Amerikaans ofwel Europese omgeving, de taal niet kent, niet weet wat een 'Indo' is. Wat kan er dan nog worden doorgegeven?

En hoe bewust ben je van de meerdere identiteiten die je hebt? Toch is er iets met dat kleine beetje Indisch, meer dan het eten. Indië spreekt tot de verbeelding. Het is toch een gevoel wat wordt

doorgegeven. Zonder woorden te gebruiken en dat maakt dat beetje Indisch mysterieus.

Relaties en levensfasen

Een kind van gemixte of halve identiteit ervaart verschillende percepties van mensen in verschillende relaties en fases. Mogelijke onderwerpen zouden aan bod kunnen komen in het boek, want de interviews bepalen de verhalen in hoe een individu zijn of haar identiteit ervaart.

- Op School
- Op het Werk
- In de liefde
- Ouders en familie
- De buurt
- Vrienden en vreemden
- Politiek en religie

In bepaalde gevallen kunnen zij kiezen voor welke identiteit zij hanteren of voelen en in andere gevallen wekt die keuze onbegrip en wordt hij/zij niet serieus genomen. Hieronder wat typische voorbeelden uit interviews, gesprekken met mede-Indo's en TwijfelIndo's:

School: *'Mijn opa heeft in het Jappenkamp gezeten'.. Nee, dat kamp telt niet mee'.. werd haar verteld.*

Ouders & opvoeding: *Heeft een Aziatisch geadopteerd kind een Indische identiteit als hij of zij op Indische wijze is opgevoed? Wordt hij of zij geaccepteerd door de Indische Community als hij of zij geen Indische gelaatstreken heeft?*

Familie: *'Ow hij/zij is de witte in de familie, dat is een nep Indo'..*

Familie/vrienden: *'Je bent niet Indisch je bent een totok, want jou voorouders hadden een onderneming op Java en hebben zich niet gemengd met de inheemse bevolking'.*

Buurt: *Een Nederlands kind die opgroeit in de Molukse wijk en bevriend raakte met Molukkers en vervolgens in elkaar geslagen*

werd omdat hij werd aangezien voor een Indo.

Voelt zich ondanks nog steeds thuis in de Indische cultuur, omdat hij nou eenmaal met hen is opgegroeid.

Deze verhalen van de zogenoemde TwijfelIndo's laten zien wat de Indische cultuur meebrengt aan identiteitsbeleving. Het uiterlijk speelt een grote rol daarin. Wat zij te vertellen hebben geeft een inzicht voor mensen van verschillende etniciteiten die gemengd bloed hebben.

Belang van dit bijzondere boekproject

Wat ik probeer te bereiken met dit boek is dat Indo's in alle uiterlijke en innerlijke verschijningen makkelijker kunnen praten over hun afkomst en de geschiedenis van hun familie.

Ik droom van de een wereld dat die geschiedenis herleeft in nieuwe vormen van identiteit die zich doorvertaalt in inspiratie tot het vertellen van persoonlijke verhalen.

Inspiratie voor het maken van kunst. Het maken van een boek, een documentaire, een film en fotografie. Hoe meer verhalen worden overgedragen, hoe meer Indische cultuur gaat floreren.

De eerste stap om meer te weten over jezelf is te beginnen bij je eigen (Indische kant) van je familie. En misschien opent dit boek de dialoog daarvoor, want je

zult verstand staan hoe verschillende Indo's eruit kunnen zien en toch op hun manier zo ontzettend Indisch kunnen zijn.

Dat je er misschien niet Indisch uitziet, maakt je niet minder Indisch.

Nederlandse Veteranendag 2015

Op zaterdag 27 juni zal weer de jaarlijkse Nederlandse Veteranendag plaatsvinden. In Den Haag betekent dat natuurlijk de landelijke viering met onder andere het defilé ten overstaan van Koning Willem Alexander en hoogwaardigheidsbekleders. Een vast onderdeel van het programma is ook de zeer spectaculaire Fly-pass van antieke en moderne vliegtuigen en helikopters. Eén keer per jaar dankt heel Nederland haar meer dan 100.000 veteranen voor hun inzet, nu en in het verleden. Het programma ziet er als volgt uit:

9.30 – 17.30 uur: Gedurende de gehele dag is op het **Malieveld** een gezellig programma voor iedereen, jong en oud, met muziek, demonstraties, eten en drinken. Voor de kinderen is er van alles te doen in de Kidscorner, waar onder andere een vlieg-simulator staat opgesteld alsmede een klimmuur. Leerlingen van basisscholen die hebben meegedaan aan de landelijke veteranen-tekenwedstrijd zullen hun werk exposeren voor de Koning. Daarnaast zijn er afvaardigingen met werken uit verschillende militaire musea aanwezig, waarbij voor het eerst

het Nationaal Militair Museum. Vlakbij het Malieveld kom je langs de "Wall of honour", waarop diverse gemeenten hun eigen veteranen eren.

10.20 uur: Zoals ieder jaar vindt in de **Ridderzaal** in aanwezigheid van Koning Willem Alexander, De minister-president en de minister van Defensie de officiële opening

van de Veteranendag plaats. Daarna volgt de medaille-uitreiking op het **Binnenhof**. Dit laatste vindt plaats om 11.30 uur. Alles is live te volgen op schermen op het Malieveld en via de website www.veteranendag.nl

13.15 uur: Start van Nationaal Defilé en de Fly-pass van oude en moderne vliegtuigen en helikopters. In het defilé zullen meer dan 5000 militairen en veteranen meelopen, alsmede paarden, honden en oude en moderne legervoertuigen. Dit onderdeel van de dag is tevens te volgen op de televisie.

14.45 – 17.15 uur: Feestelijke afsluiting op het **Malieveld** met muziek. De Marinierskapel der Koninklijke Marine begeleidt op het podium onder andere Anita Meyer en speelt nummers uit de Veteranen Top 50. Renee van Bavel, die het afgelopen jaar veel veteranenconcerten in Nederland verzorgde, zingt onder begeleiding van de fanfare Bereden Wapens een speciaal geschreven lied over Srebrenica. Om 17.15 uur worden alle festiviteiten afgesloten.

zoekt donateurs

Het **Indisch Platform** behartigt de belangen van de Indische gemeenschap bij de Nederlandse overheid.

Stichting Het **Indisch Platform** - Postbus 85564 - 2508 CG Den Haag

www.indischplatform.nl

info@indischplatform.nl

Het **Indisch Platform** heeft de ANBI-status en dus is uw donatie een aftrekpost bij uw belastingaangifte

Indisch op TV

Generaal Van Heutsz & Satudarah-One Blood

Generaal Van Heutsz

Op 19 juni 2015 om 21.05 uur wijdt de documentaireserie "De IJzeren Eeuw" op NPO2 een aflevering aan Nederlands-Indië. Rondom de titel: "Ten Oorlog".

Tegen het einde van de 19e eeuw moet het Nederlandse leger in Indië alle zeilen bijzetten in Atjeh, één van de laatste gebieden in de uitgestrekte Indische Archipel die het gezag van het Nederlandse Gouvernement niet aanvaardt. Dankzij de eierzuchtige en briljante generaal Van Heutsz lukt het eindelijk om de Atjehse krijgsheer

Toekoe Oemar te verslaan en de Atjehse bevolking te onderwerpen.

De Atjeh-oorlog was een smerige oorlog. Gruwelijke foto's getuigen daarvan. Maar dankzij de inzet van het Korps Marechaussee kunnen aan het begin van de 20e eeuw grote winsten worden gemaakt met het verbouwen van tabak en het winnen van olie.

Hans Goedkoop de presentator en researcher van het programma praat in deze aflevering onder andere met de oud-commandant van Bronbeek en Van Heutsz-kenner bij uitstek Gerard Geerts en ontdekt in Museum Bronbeek het Toekoe Oemar spel, dat eind 19e eeuw erg populair was.

Hij speelt dit spel ook in Indonesië met de Atjehse historicus Mawardi Umar, die ook uitlegt waarom Atjeh zich zo hevig verzette tegen de Nederlanders. Hans Goedkoop gaat bovendien op zoek naar de allereerste olieput in het gebied. Deze put vertegenwoordigt de geboorte van de Koninklijke Olie en neemt een kijkje bij een van de weinige tabaksplantages die er nog resten in de omgeving van Medan.

Satudarah-One Blood

Op 22 juni 2015 kunt u om 20.25 uur op NPO2 kijken naar de documentaire over de motorclub Satudarah. Deze motorclub is

vooral de laatste tijd veelvuldig in het nieuws wegens vermeende criminele activiteiten. De club is een geheime wereld vol met rituelen en codes, waarin bijna "ouderwetse" idealen als viriliteit, broederschap, trouw, moed en spiritualiteit hoog in het vaandel staan.

De met een EMMY bekroonde regisseurs Joost van der Valk en Mags Gavan hebben exclusieve toegang gekregen bij Satudarah en observeren deze subcultuur van binnenuit, zoals zij dat in 2006 deden met "Haagse Sjonnie" en in 2009 met de documentaire "Crips: Strapped 'n Strong".

2 bijzondere documentaires op 19 en 22 juni aanstaande, waar u naar kunt uitkijken.

Troostmeisjes kwestie weer ter discussie

Japanse regering wil berouw tonen

De regering van Shinzo Abe wil in een verklaring berouw uitspreken over de rol van Japan in de Tweede Wereldoorlog. Dat heeft Premier Abe tegen verslaggevers

gezegd. De verklaring zou moeten worden gepubliceerd in verband met de herdenking van het einde van de Tweede Wereldoorlog, dit jaar 70 jaar geleden. Abe zegt daarmee de relatie te willen verbeteren met China en Korea, die zwaar onder de Japanse bezetting hebben geleden.

De regering wil ervaringen van overlevenden van de oorlog en informatie van deskundigen verzamelen en die verwerken in een nieuwe verklaring, die gepubliceerd wordt "om de wereld ons berouw te tonen en onze weg als democratische natie naar vrede te laten zien...", aldus Abe.

In China en Zuid-Korea bestaat veel wantrouwen tegen Premier Abe en zijn regering. Niet alleen wil Abe het budget voor Defensie drastisch vergroten en het verbod op de uitvoer van wapens opheffen, maar ook was zijn grootvader Nabusuke Kishi minister tijdens de oorlog. Kishi werd na de oorlog wegens oorlogsmisdaden gearresteerd. Keizer Akihito zei op Nieuwjaarsdag al dat de Japanners van het oorlogsverleden van hun land moeten leren. Hij noemde het van groot belang om het verloop van de oorlog te bestuderen en daaruit lessen te trekken.

Het Chinese ministerie van Buitenlandse Zaken reageerde terughoudend op Abes uitslatingen. "Wij hopen dat Japan in zijn woorden en handelingen ook consequent zal zijn", zei een woordvoester van het ministerie. Zij sprak de wens uit dat Japan de juiste houding tegenover zijn agressie in de Tweede Wereldoorlog zal innemen en zich zal houden aan eerdere verklaringen en beloften over het Japanse oorlogsverleden.

Troostmeisjes discussie weer aangezwengeld

Een groep conservatieve Japanse historici heeft de discussie rondom de troostmeisjes opnieuw aangezwengeld. De troost-meisjes werden tijdens de Tweede Wereldoorlog in Azië door de

Japanners gedwongen te werk gesteld in Japanse militaire bordelen. Tevens dringen zij er bij de Amerikaanse uitgever McCraw-Hill op aan "correcties" door te voeren in een boek met vele "foutieve" uitspraken over de seksslavinnen.

Volgens emeritus hoogleraar Ikuhito Hata van de Nippon University waren deze vrouwen gewoon prostituees. Hata wordt door de Japanse overheid gepromoot als expert op van gebied van de troostmeisjes. Hij trekt een vergelijking met de rosse buurten die in iedere grote stad op de wereld te vinden zijn. Volgens Hata zijn prostituees er door de gehele geschiedenis van de mensheid geweest en gelooft hij dus niet dat Troostmeisjes een speciale categorie waren. De schattingen van 200.000 slachtoffers vind hij schromelijk overdreven. Volgens hem ligt het werkelijke aantal eerder in de buurt van de 20.000. Hata krijgt in zijn mening bijval van 19 andere Japanse historici.

Al tientallen jaren is de kwestie van de troostmeisjes een heet hangijzer in de relatie tussen Japan enerzijds en voornamelijk China en Zuid-Korea anderzijds en zorgt in de regio voor de nodige spanningen. De historici en andere conservatieve krachten in Japan probeerden ook dit jaar Shinzo Abe zover te krijgen dat hij zijn verontschuldigungen tijdens de

toespraken bij zijn bezoek aan Washington zou intrekken.

Ma Ying-jeou, president van Taiwan

Troostmeisjesmuseum in Taiwan

In december van dit jaar wordt in Taiwan een museum geopend dat volledig is gewijd aan de troostmeisjes die zich gedwongen moesten prostitueren aan het Japanse leger. Zij kwamen hoofdzakelijk uit de bezette landen zoals China, Korea, Filipijnen en Nederlands-Indië.

De Taiwanese president Ma Ying-jeou noemt het Japanse systeem van oorlogsprostitutie een grove schending van de mensenrechten en een ernstige oorlogsmisdaad. Wij houden u op de hoogte van de ontwikkelingen rond dit museum.

Pasar malam, tempo doeloe

Herinneringen aan de prehistorie Door: Anneke van de Castele

Als kind liep ik aan het handje mee met papa en mama, struinend en snoepend van een pisang goreng, langs de vele Indische kraampjes op de pasar malam. Deze snotneus keek haar bruine oogjes uit en verwonderde

zich over oude en nieuwe dingen, zoals ik vandaag de dag nog steeds doe, althans wat betreft dat verwonderen. Van mijn vader moest ik als 'écht Indisch kind' allerlei nieuwe smaakjes en lekkernijen proeven en zo trok hij

mij ooit gedecideerd aan de arm mee naar een kraam, waar een vreselijke stinklucht vanaf kwam en waar allerlei tropisch fruit lag uitgestald, in vormen en kleuren die ik bij de groenteboer op de hoek nooit gezien had. "Zo

heerlijk zoet, je móet dit proeven!" Demonstratief nam hij een stukje fruit van een schoteltje dat op een berg enorme prikkeldingen lag te balanceren en met een luid "mmmm!" verdween het stukje in zijn mond. Als papa het durfde, dan kon ik dat ook best. Maar toen ik oog in oog stond met de stinkende prikkeldingen, heb ik de ziel onder de arm en de benen genomen, mijn vader vol leedvermaak grinnikend achterlatend. Ik moest het nog lang horen. Maar het was het waard geweest, want als troost voor deze traumatische ervaring mocht ik mee naar de spekkoeckkraam en daar wordt ieder Indisch kind vrolijk van.

Mijn ouders sleepten mij verplicht mee naar wajangvoorstellingen, exposities en het muziekpodium, snuffelden (destijds veel te lang naar mijn zin) tussen de Indische boeken en mijn moeder controleerde regelmatig het restant van het zorgvuldig bijeen gespaarde pasarbudget. Ik leerde er hoe afdingen in zijn werk ging bij Indo's onderling en wat het verschil was tussen wajang golek en wajang koelit.

De muzikale omlijsting van de pasar is iets waar ik altijd naar uitkeek. De bekende artiesten die zorgden voor zinderende shows natuurlijk in de eerste plaats, maar ik vond de felgekleurde lampen het mooist (en het feit dat de muziek veel harder stond dan thuis ooit toegestaan was!). Ik heb er van genoten. Een keer op de Pasar Gambir in Dordrecht zou de groep Massada optreden. Ze hadden toen een hit met het nummer 'Sajang É', wat mij nog steeds tot tranen kan roeren. Niet alleen vanwege de melancholie van het lied, maar ook omdat ik op tijd naar bed moest en Massada trad pas 's avonds op. Mijn moeder was onverbiddelijk.

Dikke tranen heb ik gehuild bij de poster van zanger Johnny Manuhutu, op wie ik destijds

grenzeloos en hopeloos verliefd was (en stiekem nog steeds een beetje, zoals zo veel Indische en niet-Indische meisjes). Met betraande oogjes stond ik toen langdurig te kijken naar een leeg podium zonder Massada, waar als decor een enorm doek met een prachtig geschilderd Indisch landschap vol wuivende palmen en bergen mijn nieuwsgierigheid wist te wekken (tussen het snikken door).

Naast traumatische ervaringen (zoals de lucht van de doerian die na ruim 40 jaar nog steeds rondspookt in mijn reukorgaan en het missen van het optreden van Massada) was er gelukkig wel krontjong. Krontjong asli, dat is waar ik mee opgegroeid ben.

Anneke van de Castele

Zowel mijn vader en opa als mijn ooms beschikten over een grote platencollectie met prachtige krontjong, waaronder de platen van 'Lief Java' van Guus Becker en Leo Spel. Jaren later had ik de eer om krontjongzanger Guus Becker te ontmoeten en met hem over deze unieke muziek te mogen spreken. Hij vertelde mij veel over de ontstaansgeschiedenis van deze muziek. (Zie ook mijn blogartikel voor "De Kritische Katjang":

<http://kritischekatjang.blogspot.nl/2015/02/guus-becker-gesprek-met-een.html>

Door de jaren heen veranderde er veel in de samenstelling van ons gezin, onze familie en vriendenkring. De Indische

dinosauriërs verdwenen, maar zijn nooit helemaal weggevaagd en de herinneringen zijn gebleven, helder als de dag van gisteren.

Met vrienden deden wij weleens een 'vergelijkend warenonderzoek' en we bezochten verschillende pasars in het land; grote, kleine, saaie en gezellige. Zo kwamen we een keer ergens in Brabant op een open lucht pasar terecht; klein, maar met een sfeer die je nog maar zelden tegenkomt. Nu is sfeer een heel persoonlijk iets, maar het aantal lachende mensen om je heen is meestal wel een aardige sfeermeter.

Er waren natuurlijk allerlei kraampjes, snuisterijen en lekkere hapjes te vinden en er was muziek. Voor het podium dansten de mensen op muziek van Indo-celebrity Dries Holten (bekend als de helft van o.a. de duo's Sandra & Andres en Rosy & Andres). Andres, die zijn Indische afkomst nooit onder stoelen of banken heeft gestoken en altijd zijn Indisch-zijn heeft gevierd in zijn muziek, kreeg ook deze keer weer jong en oud aan het swingen met zijn Indische liedjes.

De spekkoeckkraam op een pasar is een instituut op zich en oogst dan ook altijd veel bewondering, op welke pasar je ook bent. In Den Haag wilde mijn oom, toen al dik in de zeventig, er altijd het eerste naartoe. Op de lange tafels stonden tientallen kleine rieten mandjes uitgestald, gevuld met kleine stukjes spekkoeck in de vele diverse smaken; banaan, chocolade, rum, cocos, pandan en meer van die fijne smaakjes die je alleen al bij het lezen van deze zin doen watertanden.. Mijn oom begon altijd helemaal links bij schaalnummer 1 en ging dan zo het hele rijtje af, om dan vervolgens weer terug te lopen naar het eerste schaalnummer en het ritueel te herhalen. De verkopers kenden hem gelukkig al (want mijn oom had natuurlijk een passe partout). "Welke wil je kopen, oom?" probeerden wij dan

tevergeefs. "Nee, ik hoef niet, ik hou niet van spekkoek" was dan steevast het antwoord.

Mijn oom genoot van de krontjong, vooral van de krontjong asli en altijd weer kwam dan zijn zakdoek tevoorschijn om zijn neus in te snuiten en zodoende zo onopvallend mogelijk een traantje weg te pinken, in de hoop dat wij het niet gezien hadden.

Slenterend van de ene tent naar de andere mopperde hij traditiegetrouw en zonder gêne over de 'kauwgomballententen' (zoals hij de niet-Indische kraampjes noemde). Pas veel later ben ik dat gaan begrijpen. Mijn oom heeft Jappenkamp en Birmaspoorweg overleefd en hij heeft zijn geliefde Indië moeten verlaten; van mij mocht hij mopperen.

Op een keer hoorden wij achter ons heel hard mijn ooms naam roepen. Verschrikt keek mijn oom om (en wij ook). "Ja, jij daar! Hoe is het? Ken je mij niet meer?" Mijn oom keek een andere bejaarde Indo onderzoekend in de ogen en

vroeg argwanend: "En wie wil dat weten?" Daarna noemde de man een adres in Tegal en mijn oom en hij bleken buurjongens te zijn geweest! Zelfs na zowat veertig jaar wist de 'oude' buurjongen (letterlijk en figuurlijk, want hij woonde immers ook in Den Haag, net als mijn oom) nog wie 'die schavuit van nextdoor' was. Een prachtige ontmoeting die mij altijd is bijgebleven en waar ik mij nu nog steeds heerlijk over kan verwonderen.

Ontmoetingen, daar ging en gaat het om op een pasar. Ook na het wegvallen van de dinosauriërs ging ik erheen. Inderdaad, 'ging', want de laatste jaren moet ik er

een heel eind voor reizen en zo zonder dinosauriërs naast mij word ik er al gauw wat treurig van. Bovendien houd ik niet zo van (kouwe) drukte. Hoewel het uitwaaien in Scheveningen na afloop ook wel weer iets had. Of het thuis goreng-en van je meegebrachte hapjes en het oprapen van de melatibloempjes die altijd in groten getale onderin de tas lagen in plaats van dat ze aan het meegebrachte plantje zaten. Maar de herinneringen houden me ook nu nog warm en door ze op te schrijven houd ik hen levend. Niet alleen de eetkraampjes, de spekkoek, de muziek en de snuisterijen maakten de sfeer op de pasars, maar juist die 'dino's' (anagram voor 'indo'.. zie je dat?) deden dat voor mij. Nu ben ik zelf zo langzamerhand een 'indosauriër' geworden. Maar deze is alive and kicking, net als mijn herinneringen!

Indo Rock ons cultureel paradepaardje? (17) door: Albert van Prehn

Ik ben begonnen met gitaar spelen in het pension op 14 jarige leeftijd op de gitaar van mijn zuster, die had al een job en had inmiddels de middelbare school al lang doorlopen terwijl ik er nog op zat. Zij was niet echt muzikaal en de gitaar die zij kocht was meer een hebbedingetje, een Egmond met een cutaway in rode kleur. Eigenlijk mocht ik er niet op spelen want ze was toch zuinig op haar eerste eigen aankoop, maar mijn nieuwsgierigheid kon mij er niet van weerhouden om toch zo nu en dan stiekem de gitaar in handen te houden en met mijn vingers de snaren te beroeren. In Indonesië zelf was ik al bezeten van het instrument, mijn neven hadden een bandje en als wij er

op visite waren mocht ik even hun instrumenten uit proberen, ik was toen amper 9 jaar en die jago's (helden) konden goed spelen. Ik had al heel gauw een verlangen, net zo jago te worden als zij.

Mijn eerst probeersel onder begeleiding van een van die jago neven als tussentijdse leraar was het nummer Young Love. Niet lang daarna veranderde een hele boel, de westerse muziek werd min of meer verboden en wij moesten ons gereed maken om met de stille trom te vertrekken naar Canada, want mijn ouwe heer werkte bij de Canadese ambassade en werd als Canadees employee beschouwd. Het mocht niet zo zijn, moeder wilde niet naar dat

vreemde land vertrekken en koos voor Nederland waar mijn oma en andere familie leden reeds woonden. Dus moest het gezin op eigen kosten met de nog stillere trom vertrekken en kwamen wij in de beruchte pensions terecht. Het waren er een paar op een rij en in ieder pension waren er wel een paar grotere gasten die gitaar speelden, sommigen hebben er een meegenomen uit Indonesië en anderen hadden er een in Nederland gekocht. Van een paar van hen kon ik dus een begin maken met gitaarspelen.

De jaren gingen voorbij en al gauw kon ik het instrument redelijk beheersen en ging dus het avontuur van de bandjes in, maar

Een Egmond Solid-7 uit 1959

anders dan de meeste leeftijd genoten had ik al een voorkeur voor de instrumentale muziek van The Ventures, deels omdat die klanken mij bekend waren vanuit Indonesië. Het Indo rock tijdperk, zoals dat hier in ons land wordt genoemd ging grotendeels aan mij voorbij. Het had wel vele overeenkomsten met de muziek van The Ventures dus spraken mij bepaalde bands wel aan. En dan, ja dan gaat de muzikant zijn jouw leven bepalen en van het een komt het ander, je gaat in schoolbandjes spelen, wordt uitgenodigd om in Duitsland te spelen en al gauw bestond het leven niet meer zonder muziek. Velen hebben de prijs ervoor moeten betalen, diverse echtscheidingen waren er. Het verdriet en de teleurstelling in sommige gezinnen hadden hun oorzaak in het feit dat een van de echtlieden muzikant is. Met vallen en opstaan, succes of geen succes, de verslaving was groot.

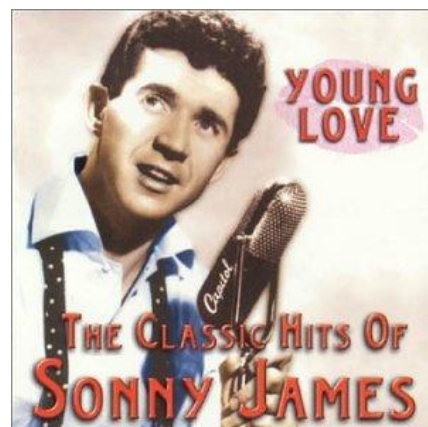
Ik ben zelf pas laat aan een serieus gezin begonnen, mijn eerste baantje op een kantoor van een dagblad werd op een woensdag middag prompt beëindigd toen een Duitse auto

voor mijn deur stopte en mij vroeg of ik als gitarist in dat land wou komen spelen tegen een goed betaalde gage. Ik nam geen ontslag die middag kwam ik gewoon vertellen dat ik er niet meer ben en vertrok richting Duitsland. Zo ging dat, mijn ouders, baas en collega's in verwarring achterlatend. Op gegeven moment was die tijd ook afgelopen de Indo muziek werd vervangen door de Engelse en ook die werd vervangen door de opkomende discotheken, wat voor mij het einde betekende en mij min of meer dwong om serieus te worden. Daarna was het studeren en inhalen wat al die jaren was blijven liggen, een carrière en een gezin.

Wat mij betreft is dit een geschiedenis die velen van ons ook hebben meegemaakt en terug kijkende heb ik het geluk gehad dat toch nog als serieuze een carrière kon maken en de draad weer kon oppakken. Menigeen is blijven steken en heeft minder geluk gehad. Nu ben ik als persoon erg serieus, als de ernst van de zaak in het geding is kan ik me erin vastbijten tot ik resultaat heb bereikt, dat is in alles zo. Mijn muziek was er altijd, op een laag pitje tot ik het min of meer kon veroorloven om wederom in bands te gaan spelen en dat is tot op heden het geval.

Nu terug naar het fenomeen Indo Rock, dat is een fenomeen waar ik helemaal niets mee heb. Niet vanwege de muziek, maar vanwege de benaming en de lading die het draagt. Ik kan genieten van een goed stukje

muziek uit onze gloriejaren en zelf speel ik er ook een paar nummers van, ja, nu in deze tijd nog, maar als je me Indo rocker noemt, ga ik toch even een discussie met je aan want de enige rok die ik ken in indo land, is die van mijn moeder waar ik als jochie aan hing. Indo rock bestaat niet in mijn optie, een benaming die de plank volledig mislaat en waardoor per definitie iedere Indo muzikant wordt vereen-zelvigd met Indo rock, alsof wij zo beperkt zijn dat we alleen in een hokje te plaatsen zijn.

Young Love, Sonny James, 1956

Neen, de Indo muzikanten spelen zoveel stijlen dat je niet zo maar een allesomvattende benaming kan geven zoals Indo Rock, met alle respect, ik wil graag gewaardeerd worden om wat ik doe met mijn muziek en niet al per definitie gevat wordt in een loze benaming die kant noch wal raakt.

Wel eens gedacht aan adverteren in NICC Magazine?

Uw product of dienst wordt door minstens 100.000 mensen opgemerkt.

Vraag vrijblijvend onze advertentieformaten en tarieven aan

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Reparatie van iPhone, iPad en nu ook android. Klik [hier](http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie) voor de aanbieding
<http://www.borca-online.nl/iphone-en-ipad-reparatie>

Borca **Online**
Computer **Service**

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag
070-364 2806
www.borca-online.nl

De Indische Kwestie - Stand van zaken

Door: Silfraire Delhaye (Het Indisch Platform)

De Delegatie van het IP (Het Indisch Platform) heeft een tijdlang "radio-stilte" in acht genomen met betrekking tot de voortgang van de Indische Kwestie, conform afspraak met de staatssecretaris, de heer van Rijn. Zonder in details te treden, is ons vertrouwen in de serieuze wil van de heer van Rijn om de Indische Kwestie tot een oplossing te brengen, niet minder geworden. Voor de duidelijkheid: de stelling dat met het Gebaar finale kwijting was verleend voor de Indische Kwestie (backpay + materiële oorlogsschade) WAS een oude stelling van vorige kabinetten. Bij VWS – bij de niet direct betrokken ambtenaren – leeft deze "algemene" stelling nog, maar dit uitgangspunt is door de huidige coalitie reeds lang "verlaten"!

In januari 2007 heeft kabinet Balkenende-4 een negatief besluit genomen en op 30 juni 2011 werd de motie Dijkstra (voor een aanstelling van een Commissie van Wijzen die zich over de NIOD-rapporten zou buigen) door de Tweede Kamer op twee stemmen na, verworpen. Velen hebben

hierover al verschillende berichten gelezen.

De heer Martin van Rijn is de eerste staatssecretaris die zich persoonlijk buigt over het vraagstuk. In de vele gesprekken van de afgelopen twee jaar wordt gestreefd naar een "fair en final deal". In de afgelopen maanden hebben ook veelvuldige contacten plaats gevonden met verschillende vooraanstaande politici.

Het duurt lang, ons geduld en vertrouwen worden op de proef gesteld, maar wij weten dat de heer van Rijn nauwgezet bezig is om een voor het IP hoogst mogelijke regeling te behalen. Hij had veel eerder de handdoek in de

ring kunnen gooien en ons (het IP) met lege handen achterlatend. De Indische Kwestie is een morele kwestie waar VWS / Van Rijn niet omheen draait.

Dat recentelijk door de heer van Gerwen, afgevaardigde van de SP in een AO van de Vaste Kamercommissie van VWS, aangedrongen werd op een bespoediging van de Kwestie, kunnen we dus alleen maar toejuichen.

De heer van Rijn en het Bestuur van het IP treden pas naar buiten, wanneer de zaak "afgerond" is (zowel positief of negatief). Persoonlijk maak ik me pas zorgen wanneer er signalen zijn die op een mogelijk negatief besluit van regering + beide Kamers wijzen. Vooralsnog blijf ik de aan de heer van Rijn toegezegde discretie hoog houden en volsta ik met de stelling "so far so good". Natuurlijk zou het ernstig zijn wanneer de staatssecretaris zich voortijdig zou terug trekken, als een gevolg van andere VWS-vraagstukken. De oplossing van

de Indische Kwestie zal hierdoor vertraging oplopen. Maar zelfs dan acht ik de heer van Rijn integer genoeg om onze portefeuille toereikend over te dragen. Stellingen als zou het IP, in het bijzonder de voorzitter (ikzelf), "betaald" worden door de overheid om de Indische Gemeenschap "stil" te houden, dan wel dat wij, het IP een verlengstuk zijn van de overheid / VWS, berusten

op stemmingmakerij en getuigen van een gebrek van begrip voor de gevoelens van iedere lezer, die gebaat is bij de juiste informatie – hoe weinig op dit moment ook. Het effect van het uiten van deze scherp gekozen woorden jegens Het Indisch Platform zorgen voor nog meer onrust.

Het Indisch Platform blijft zich focussen op het doel: Erkenning, Excuses, Compensatie.

Ik hoop U binnenkort wat meer uitgebreid te informeren over een hopelijk positief besluit van de regering en de Tweede Kamer (reeds geagendeerd!!). En tot zover....: "so far so good....!"
Silfraire Delhaye (voorzitter IP).

Nederlanders kennen hun eigen geschiedenis niet Opheffen mediaverbod Papoea een farce

Sinds vorige maand mogen buitenlandse journalisten de Indonesische provincie Papoea weer bezoeken. Nu blijkt dat het opheffen van het mediaverbod een farce is. De hoogste militair van het Indonesische leger, generaal Moeldoko (Zie foto hieronder), kondigde gisteren aan dat buitenlandse journalisten die het gebied bezoeken niet zijn toegestaan om in media kritiek te geven op de Indonesische regering *).

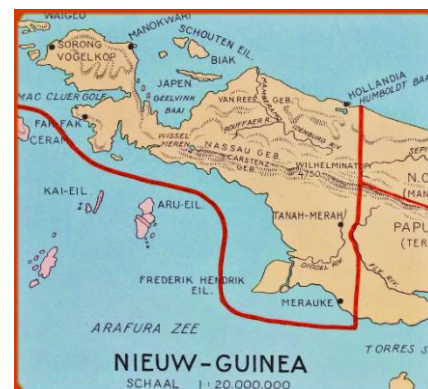
Generaal Moeldoko

Onderzoeksbureau Novio Data deed in opdracht van bureau "Merktroubadour" een onderzoek onder 1.041 Nederlanders en men peilde de invloed van het mediaverbod onder de Nederlandse bevolking. Duidelijk is dat het mediaverbod haar impact kent: de helft van de Nederlandse bevolking heeft geen idee waar Papoea ligt en 46% weet ook niet dat Papoea een voormalig Nederlandse kolonie is (Nederlands Nieuw-Guinea).

Uit onderzoek onder 1.041 Nederlanders naar hun kennis over Papoea, blijkt dat de helft van alle Nederlanders niet weet waar Papoea ligt. Ook de huidige situatie is hen onbekend. Op de vraag in hoeverre men op een schaal van 1 op 10 op de hoogte is van de onrust in Papoea, antwoordt het merendeel met een rapportcijfer 1. Men is wel op de hoogte van de onrust in Syrië (8), Oekraïne (8) en Nigeria (6).

Papoea vakantieland

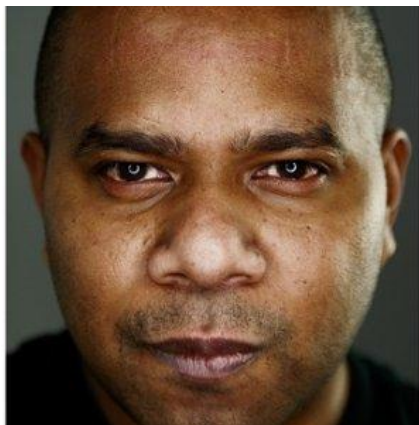
Op de vraag welke associaties men bij Papoea heeft, scoren begrippen zoals 'natuur' en 'peniskoker' goed. Slechts 17% van de Nederlandse bevolking weet dat Papoea geen onafhankelijke rechtsstaat is. De helft van de Nederlandse bevolking, 46%, weet zelfs niet dat Papoea ook een voormalig Nederlandse kolonie (Nederlands Nieuw-Guinea) is. Nederlanders zijn dus niet bekend met de eigen geschiedenis. Ook het onrecht dat de Papoeas de afgelopen decennia is aangedaan is hen onbekend. Op de vraag of men, indien de persoonlijke financiële situatie dat toelaat, graag naar Papoea op vakantie gaat antwoordt ongeveer de helft van de ondervraagden volmondig 'ja'.

Nederlanders komen op voor mensenrechten

Hoewel Nederlanders niet goed op de hoogte zijn van de situatie in het voormalig Nederlands Nieuw-Guinea, zijn zij wel duidelijk in hun mening richting de Nederlandse politiek. Zodra er in een ex-kolonie mensenrechten worden geschonden, dan vindt 76% van alle Nederlanders dat de Nederlandse politiek zich daartegen moet bemoeien. Daarnaast vindt vrijwel iedereen, 97%, dat het beschermen van mensenrechten zwaarder moet wegen dan economische belangen.

Dat veel mensen daad bij het woord voegen blijkt uit [deze petitie](#), welke inmiddels door meer dan 30.000 Nederlanders is ondertekend.

Oridek Ap

Persuitnodiging

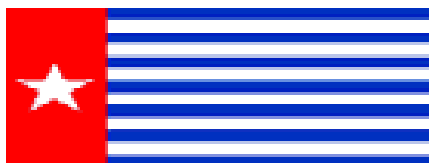
Papoea was vanwege spanningen tussen de Papoeabevolking en de Indonesische regering, over de onafhankelijkheid van Papoea, voor pers vele tientallen jaren afgesloten. En nu blijkt dat journalisten evengoed geen vrije toegang tot het gebied hebben. Journalisten die naar Papoea willen reizen moeten een vergunningaanvraag doen die moet worden goedgekeurd door achttien Indonesische regeringsafdelingen, waaronder het leger en de politie.

Journalisten die het gebied willen bezoeken moeten alle informatie over wie zij willen interviewen, waar en op welk tijdstip voorafgaand bij de Indonesische autoriteiten aangeven alvorens zij toestemming krijgen om het gebied te bezoeken.

Generaal Moeldoko zei dit na het geven van een briefing aan 1.381 Indonesische militairen, ambtenaren en een aantal andere bewindvoerders. Papoea's zijn daarom niet gerust op het huidige mediabeleid, maar hopen dat buitenlandse journalisten toch evengoed de moeite nemen om het gebied te bezoeken en hun kant van het verhaal horen.

Indien u als pers naar Papoea wilt reizen en de Indonesische autoriteiten zo veel als mogelijk wilt omzeilen, dan kunt u via Merktroubadour contact opnemen met de in Nederland wonende Papoea **Oridek Ap**. Indien u niet naar Papoea wilt reizen, maar wel wilt bijdragen aan het kennisniveau van de Nederlander, dan kunt u er ook voor kiezen om aandacht te geven aan dit onderzoeksbericht of aan de petitie: <http://westpapoea.petities.nl/>

FREE WEST PAPUA

Deze petitie moet de Nederlandse politiek ertoe dwingen om zich hard te maken voor de autochtone Papoeabevolking en is inmiddels ruim 30.000 keer ondertekend.

Voor contact met **Oridek Ap** en alle vragen en opmerkingen kunt u contact opnemen met "Merktroubadour"; Oscar den Ouden via het telefoonnummer 06-58886009 of per e-mail via oscar@merktroubadour.nl.

Toelichting op het onderzoek

Dit onderzoek is in opdracht van Merktroubadour uitgevoerd onder 1041 Nederlanders van 13 jaar en ouder en representatief op geslacht. Het onderzoek is uitgevoerd door Novio Data. Novio Data werkt uitsluitend met gecertificeerde (internationale) onderzoek- en veldwerkbureaus die zich committeren aan Esomar richtlijnen en zijn aangesloten bij de Nederlandse Markt onderzoeks-associatie (MOA). Dit borgt de garantie voor onafhankelijkheid en kwaliteit van de dataverzameling.

*) www.themalaysianinsider.com
<http://tabloidjubi.com>

Korte berichten

Crowdsourcing kookboek Go-Tan groot succes

De uitnodiging van Go-Tan tot het delen van Indische familierecepten met de daaraan verbonden herinneringen om deze te publiceren in een bijzonder kookboek werpt zijn vruchten af. Deze oproep werd onder andere

ook via NICC Magazine (maart 2015) gedaan en achter de schermen wordt bij familiebedrijf Go-Tan al druk gewerkt aan "De geur van witte rijst". Het kookboek met tal van verzamelde Indische eet- en kookherinneringen moet gevuld worden door iedereen die eraan mee wil werken en zodoende mee helpen om de Indische eetcultuur levend te houden. De inhoud begint zeker al ergens op te lijken.

Tientallen oma's en tantes hebben al mooie verhalen met de bijbehorende recepten ingestuurd. Wie zijn of haar recept ook in het kookboek terug wil zien, kan dit nog tot 1 juli 2015 insturen via: www.degeurvanwitterijst.nl
Go-Tan wil deze bijzondere recepten en verhalen behouden voor de komende generaties. De nostalgie, kennis, plezier en de liefde die bij de echte Indische keuken horen, staan aan de basis

van dit unieke kookboek. Uit alle inzendingen worden de meest tot de verbeelding sprekende recepten en verhalen gebundeld in dit prachtige kookboek. De winst van de verkoop wordt geheel besteed aan goede doelen in Indonesië. Op de website is meer informatie te vinden en kan het boek ook alvast gereserveerd worden. De gedrukte exemplaren zijn verkrijgbaar in de betere boekhandel vanaf medio oktober 2015. Natuurlijk krijgen alle voor het boek geselecteerde inzenders van recepten het boek gratis thuisgestuurd.

In 2016 op vakantie naar Indonesië? Lees dit eerst:

Als u een reis naar Indonesië wilt boeken voor volgend jaar, overweegt u dan om dit eind februari, begin maart 2016 te doen. Waarom? Omdat op 9 maart

er in geheel Indonesië een unieke totale zonsverduistering te zien is. Zo kunt u een geweldige vakantie

en een bijzondere gebeurtenis combineren. Zo'n gelegenheid mag u niet missen. Voor meer informatie:

<http://bosscha.itb.ac.id/en.html>

en

<https://www.youtube.com/watch?v=WMIbCxy3vA4&feature=youtu.be>

Deze melding kwam van een van onze lezers, emeritus senior scientist Karel A. van de Hucht, van SRON Netherlands Institute for Space Research, Utrecht. K.A.van.der.Hucht@SRON.nl url: <http://www.iau.org/public/themes/neo/nea/>

Nieuw objectief voor uw smartphone

Upgrade je eigen smartphone naar een volwaardige en professionele camera. Sony heeft een nieuw objectief op de markt gebracht, die dit waar maakt. Link deze Sony CyberShot DSC-QX10 aan je

telefoon en je kunt direct aan de slag. Het objectief is bruikbaar met ieder NFC- en Wi-Fi toestel. De lens heeft 10 x optische zoom en het bijzondere is dat je de lens apart van je smartphone kunt gebruiken. Houdt simpelweg het objectief heel even tegen je smartphone aan om verbinding te maken, om vervolgens uit de losse hand met je objectief foto's te maken vanuit hoeken die anders bijna niet mogelijk waren. Haar-

scherpe foto's en mooie filmpjes, terwijl Optical Steady Shot met Actieve Mode trillingen corrigeert zodat je altijd de perfecte opnamen maakt. Ook bij slecht licht maakt de CyberShot prima opnamen. De kenmerken zijn:

- 18 Megapixels
- 10 x optische zoom
- F/3.3 – 5.9 diafragma
- Lens: 25 – 250 mm
- Max.resolutie 4896 x 3672
- Video: Full HD 1080p
- Max. ISO-waarde: 12800
- Sluittijd: 4 – 1/1600 sec.

Het objectief wordt geleverd incl. Li-Ion batterij, micro USB kabel, polsriempje, smartphone-bevestiging en handleiding. Met garantie voor 24 maanden. De prijs is: € 99,00.

In Memoriam: Dirk-Jan "Bubbles" Toorop

Zondagnacht 18 mei is op 61 jarige leeftijd zanger-gitarist Dirk-Jan Toorop overleden. "Bubbles" Toorop was oprichter van het Bubblin' Toorop Trio en trad met zijn band veel op op festivals. Ook in de Utrechtse binnenstad was hij een graag geziene muzikant. Toorop is geboren op Java en besloot al op 9 jarige leeftijd dat

muziek zijn levensweg was. Toen muziek zijn levensweg was. Toen hij voor zijn 9^e verjaardag zijn eerste elektrische gitaar kreeg, was muziek niet meer uit zijn leven weg te denken. Volgens zijn vriend Barend Petersen, met wie hij ook veel optrad, had Toorop een uniek stemgeluid. "Zijn stem was rauw en had iets Amerikaans over zich; een unieke muzikant". Dirk-Jan Toorop kwakkelde al langer met zijn gezondheid en werd onlangs nog aan zijn hart geopereerd. Een longontsteking werd hem uiteindelijk fataal. Alle sterkte aan zijn familie en vrienden.

Wie herkent dit kleet

Herkent u dit kleet? Misschien staat uw naam of die van uw moeder er wel op. Het kleet is afkomstig van het vrouwenkamp in Kuching. Misschien kent u de eigenaresse ervan, Louise Cohen – van Onselen. Zij kreeg een relatie met de Britse krijgsgevangene, van wie slechts de voornaam bekend is bij de dochter die hieruit

voortkwam: Albert. Nu haar moeder is overleden, is Mary Muijs-Cohen op zoek naar haar vader Albert. Pas na de dood van haar (2^e) vader kreeg zij te horen dat zij eigenlijk de Britse Albert als

vader had. Mocht u haar aan informatie kunnen helpen of iets weten over het hierbij getoonde kleet, mailt u haar dan op: mary.muijs@ziggo.nl

Visum voor Indonesië niet meer nodig

Sinds 1 juni 2015 hebben Nederlanders geen visum meer nodig om Indonesië binnen te komen. Het afschaffen van de visumplicht geldt voor reizen naar Indonesië tussen de 7 en 30 dagen. De Indonesische president Susilo Bambang Yudhoyono had deze maatregel, die bedoeld is om

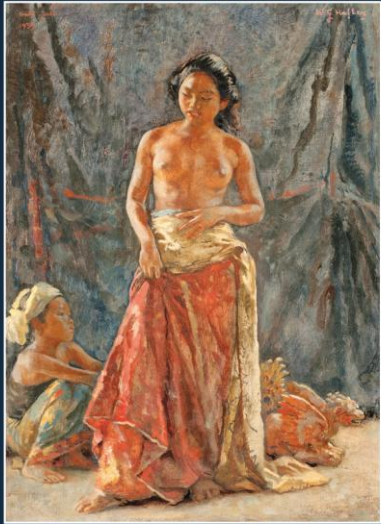
de toeristensector een extra impuls te geven, al begin april toegezegd. Naast voordelen voor de toeristen is de maatregel ook bedoeld voor zakenmensen, die vorig jaar ruim 575 miljoen euro investeerden in Indonesië. De afschaffing van het visum moet dit bedrag mede opschroeven. In totaal zijn nu meer dan 30 landen vrijgesteld van de visumplicht. Reizigers ontvangen voortaan een zogenaamd "visa on arrival" (VOA) bij aankomst op het vliegveld. Dit document is minstens een week en maximaal dertig dagen geldig. Mensen die langer willen blijven moeten wel gewoon een visum aanvragen. Een VOA kost tussen de tien en dertig Amerikaanse dollar.

ICM YouTube kanaal

<https://www.youtube.com/user/multiICM>

ZEEUWS VEILINGHUIS
GEVRAAGD:
INDISCHE SCHILDERIJEN

W. G. Hofker (1902-1981)
Hamerprijs: € 600.000,-
Herengracht 74, 4331 PX Middelburg
Tel. 0118 - 650 680
WWW.ZEEUWSVEILINGHUIS.NL

(advertentie)

meer dan 8200 abonnees

Tijden van weleer – oude Djogjase families

Door: Roel de Neve

In *Het Nieuws van de Dag voor Nederlandsch-Indië* van 29 november 1938 verscheen een artikel onder de titel "Oude Jogjasche families; telgen van oude geslachten drukten hun stempel op de Kratonstad". De schrijver besteedde daarin onder andere aandacht aan de families die nauw verbonden waren met de culturen en aan enkele nogal 'merkwaardige figuren', waaronder ene H. v.d. Klugt, drager van de Militaire Willemsorde.

De Europese (groot)landbouw-ondernemers in Nederlands-Indië namen, naast gouvernements-ambtenaren en militairen, een aparte positie in. In economisch opzicht waren zij belangrijk. Door hun ondernemingszin en pioniersmentaliteit kon immers worden voldaan aan de in Nederland bestaande vraag naar producten als suiker, koffie, tabak, enz. En bovendien stonden zij in nauw contact met de desabevolking, wat nog een extra dimensie kreeg door het feit dat velen van hen ongetrouwd samenleefden met een vrouw uit de desa (huishoudster of *njai*) en zij niet zelden zelf ook een Aziatische moeder hadden.

De cultuurondernemers spraken bovendien tot de verbeelding, verbonden als zij waren met de veronderstelde romantiek van het pioniersbestaan in de jungle en het 'grandseigneuriale' leven dat sommigen van hen daar in hun paleisachtige landhuizen leidden. Bovendien waren er de verhalen over de in Nederlands-Indië vergaarde en in Europese casino's vergokte fortuinen. De Europese cultuurondernemer had overigens vele gezichten: van eigenaren van enorme landerijen en een groot aantal ondernemingen tot onder de tropenzon voortploeterende

bezitters van enkele kleine erfpachtpercelen. Aan de andere kant ontstonden er ware planters-dynastieën, die generaties lang actief waren, terwijl er aan de andere kant eendagsvliegen waren die gedwongen waren door omstandigheden om hun onderneming al na één generatie op te geven om daarna in de vergetelheid te geraken.

Georgius Leonardus Dorrepaal (1816-1883)

De negentiende eeuw was de grootste bloeitijd van de 'planters-aristocratie', het hart van het Indische patriciaat en een periode waarin zich wijdvertakte familienetwerken vormden. Dit gold zeker ook voor de landhuurders in de Javaanse Vorstenlanden Soerakarta en Djogjakarta. Zij huurden hun grond niet van het gouvernement, maar van de Javaanse vorsten en hun rijksgroten. In Djogjakarta vooral was er in de tweede helft van de 19^e eeuw sprake van een concentratie van ondernemingen bij slechts enkele families. In 1885 waren 33 van de 52 ondernemingen eigendom van de families Baumgarten, Dom, Enger, Kläring, Raaff, Weijnschenk, Wieseman en van hun naaste verwanten.

In Soerakarta was het aantal ondernemingen dat jaar met 163 ruim drie keer zo groot, terwijl deze over relatief meer families was verdeeld. Vooral in Solo waren er families die hun zaken in het groot deden. Zo grossierde de familie Dorrepaal in ondernemingen en was zij omstreeks 1885 eigenaar of mede-eigenaar van zo'n 25 indigo- tabak- en suikerondernemingen. De grondlegger van dit indrukwekkende bezit, de Nederlander Georgius Leonardus Dorrepaal (1816-1883) was getrouwd met de half-Chinese Ludovica Manuel. Eén van haar zusters trouwde met Johan Frederik Arnold, broer van de stichter van de bekende Michiels-Arnold-landen.

De bekendste naam in Soerakarta was ongetwijfeld Dezentje. De eerste landhuurder van die naam, Johannes Augustinus (Tinus) Dezentje, was de zoon van een Franse vader die het tot Luitenant had gebracht en een Javaanse moeder. Veel roem oogstte hij met zijn optreden tijdens de Java-Oorlog van 1825 tot 1830. Met een door hem zelf gevormd corps *Pradjoerits* (inlandse soldaten) stond hij het gouvernement terzijde in de strijd tegen de opstandige Prins Diponegoro, wat hem een benoeming tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw opleverde.

Pas nadat de rust was hersteld, rees zijn ster als cultuur-ondernemer. In 1837 was hij met zo'n 1275 hectare grond tot verreweg de grootste landbouw-ondernemer in Soerakarta uitgegroeid. Zijn landen telden ongeveer een 39.000 ingezetenen en brachten in 1837 naar schatting eenderde van de totale koffieproductie in het gehele gebied rond Soerakarta op.

De familie Weijnschenk in Djogjakarta vormde de spil in een andere vorstenlandse clan, waartoe ook families als Dom en Wieseman behoorden. De broers George (1811-1878) en George Lodewijk (1814-1859) Weijnschenk waren in 1845 huurder of mede-huurder van verschillende indigo- en koffie-ondernemingen. Een deel daarvan was ondergebracht in naamloze vennootschappen en waren in 1900 nog steeds eigendom van de familie. Eén van de zusters Weijnschenk trouwde met de landhuurder Pieter Dom (1802-1880). Zijn moeder huurde als 'njai'-Dom in Djogjakarta in de jaren 1817-1819 enige desa's. Ook de zoons van Pieter waren landhuurders, terwijl een van zijn dochters trouwde met Willem Frederik Wieseman (1830-1907), een andere bekende landhuurder. Minstens zo bekend was de naam Baumgarten. Deze familie stamde af van een Europese opperchirurgijn die in 1813 overleed in Djogja. Diens half-Javaanse weduwe huurde daar reeds in 1818 enige percelen grond. Haar nakomelingen waren tot ver in de 20^e eeuw als landhuurder actief. Nauw verwant aan de familie Baumgarten waren onder andere de families Van den Berg, Engel, Lammers en Weijnschenk. En ziedaar, het web is compleet.

Tot slot nog iets over de in het begin van dit artikel genoemde H. v.d. Klugt. Gedoeld werd op Huibert van de Klugt, die op 22 augustus 1796 werd geboren in Kuilenburg (Culemborg) als zoon van Cornelis van der Klugt en Saartje de Leeuw. Hij trouwde op 4 maart 1829 in Magelang (Kedoe) met Hendrikje Quisthout, weduwe van Simon de Waal en overleed in Djogjakarta op 22 oktober 1866. Zij kregen voor zover bekend twee dochters: Sophia Hendrika Wilhelmina, later echtgenote van Lodewijk Willem Frederik Akkermans en Theresia Louisa Henriette, later echtgenote van Julien Vroom.

Johannes Augustinus Dezentje

Huibert van de Klugt was op 17 mei 1814 in Nederlandse dienst getreden bij het 1^e regiment Dragonders en ging op 15 december 1814 over naar het bataljon der Oost-Indische huzaren nr. 5 (het latere regiment huzaren nr. 7). Op 15 oktober 1815 vertrok hij aan boord van het schip "Admiraal Evertsz" naar Nederlands-Indië.

Daar aangekomen doorliep hij de lagere rangen en werd in 1826 bevorderd tot tweede luitenant, commandant van het corps *Djajang Sekars* in de residentie Kedoe. In 1830 volgde zijn bevordering tot 1^e luitenant en op 18 maart 1833 tot ritmeester bij het regiment huzaren nr. 7. In 1840 ging hij met pensioen. Tijdens de Java-Oorlog heeft hij zich meermalen onderscheiden. Zo trad hij in 1828 'verdienstvol' tijdens een aanval op een sterke, door de natuur moeilijk te naderen vijandelijke positie, waarbij hij niet gevaarlijk 'evenwel vrij ernstig gekwetst' raakte (De Javasche Courant van 6 nov. 1828).

CREAPRO
VERTALINGEN

Den Haag

*Vertalingen van en naar alle talen en de moedertaal
Speciaal: technisch, medisch, juridisch en commercieel
Snelheid en kwaliteit tegen een redelijke prijs*

SINDS 1989 HET VERTAALBUREAU
DAT U ZORGEN UIT HANDEN NEEMT

Galileïstraat 18 - 2561 TE Den Haag - tel: 070-362 05 89 - fax: 070-362 56 64
@: creapro@worldonline.nl W: www.creapro.myplaces.nl

DAT IS ANDERE TAAL...!

(advertentie)

Recept van de maand

Shanghai Kip Garnaal

Dit keer een heerlijk recept uit de Surinaams Javaanse keuken met een Chinese twist. Hiervoor wordt onder andere Shanghai Paksoi gebruikt, een nieuwe kleine paksoisoort. Kunt u deze niet bij uw supermarkt of groenteboer verkrijgen, dan kunt u ook gewone paksoi gebruiken.

Ingrediënten:

4 worteltjes (in plakjes), 2 tl. sesamololie, 6 tl. rijstwyn of droge sherry, 3 tl. wijnazijn, 400 gr. Basmati rijst, zonnebloemolie om in te bakken, 2 rode uien, 3 tl. gemberpoeder, 500 à 600 gr. Shanghai paksoi, 7 el. Faja Lobi Trafasie, 300 gr. mediumsize garnalen (zonder staart), 2 tl.

bruine suiker, 2 tl. maïzena, 250 gr. kipfilet.

Bereiding:

Garnalen en kipfilet (in kleine blokjes) 10 minuten met rijstwyn marineren. Rijst bereiden volgens

gebruiksaanwijzing. Wortelplakjes 4 minuten in wat water koken en dan afgieten. Kip en garnalen in 3 el. olie bakken en uitscheppen. In de wok 4 el. olie toevoegen en fruit hierin de ui glazig en voeg dan de kip en garnalen weer toe.

Doe de Trafasie erbij en goed omscheppen. Daarna de paksoi in stukjes gesneden erbij, een scheutje water, de wijnazijn, gemberpoeder en bruine suiker toevoegen en zachtjes 7 minuten smoren. De laatste minuut de sesamololie en mespuntje zout (indien gewenst) toevoegen. Gebruik pure sesamololie voor een authentieke smaak. Serveren met Basmati rijst en wat schijfjes komkommer.

Variatietip: i.p.v. paksoi kunt u voor de afwisseling ook broccoli gebruiken. Ook voor de kids dit keer een erg lekker Surinaams Javaans gerecht.

Selamat Makan.

Indische maten en gewichten

Als aanvulling op de maandelijkse recepten hier wat maten en gewichten zoals die vroeger in de Indische keuken gebruikt werden, met hun huidige equivalenten.

1 pikol of 10 gantangs.....	100 katties
1 gantang.....	10 katties
1 takeran (droge waren, zoals rijst).....	1 kattie
1 kattie.....	625 gram
1 kattie.....	16 taïl
1 taïl.....	39 à 40 gram

1 afgestreken eetlepel:

Boter, reuzel.....	20 gram
Bloem, zout, basterdsuiker.....	10 gram
Kristalsuiker, maïzena, sago.....	12 gram
Gemalen rijst.....	16 gram

1 kopje.....	100 cl.
Volle theelepel.....	1,5 à 2 gram

Verhoudingen kruiden/specerijen

Product	vers	droge vorm
Sereh.....	1 vingerlengte.....	1/2 theelepel
Laos.....	4 à 5 schijfjes.....	1/2 theelepel
Djahé.....	ca. 5 cm.....	1 theelepel
Kentjoer.....	1/4 vingerlengte.....	1/2 theelepel
Koenjit.....	1/2 vingerlengte.....	1/2 theelepel

Gedicht

door: Mary-Jane Sahanaja

De auteur en dichteres Mary-Jane Sahanaja (1971) beschrijft in haar bundels **"Verlossing van de schaamte en de schuld"** en **"Mijn waarheid"** als jongste dochter van een KNIL-er, hoe haar vaders stille verdriet van invloed is geweest op haar leven. Ze kent een verleden van misbruik en mishandeling, waarover zij heel openhartig schrijft, zonder afbreuk te doen aan haar liefde voor haar ouders. Haar gedichtenbundels zijn te bestellen bij www.bol.com en www.freemusketeers.nl

Zij

Bundel: "Mijn waarheid", 2006.

Gaat de pijn dan nooit weg
Ademhalen wat is dat zwaar
Een duidelijker kreet om hulp bestaat niet
Wie neemt die nu niet gewaar
Eindelijk heb ik om hulp gevraagd
Eindelijk heb ik het gewaagd
Het is alsof ik weer word getest
Ik krijg toch weer nul op het rekest

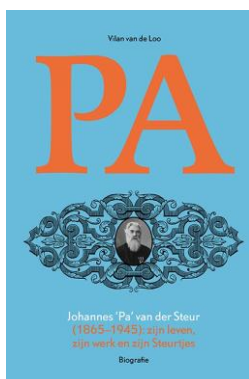
De teleurstelling wederom
Het ik-wist-het-gevoel wederom
Het verlammeende gevoel van verlatenheid
Het brekende gevoel van de eenzaamheid
Ziet dan niemand hoe hard ik hulp nodig heb
Hooft niemand dat ik het echt niet meer red

Constant de tranen voelen branden in mijn borst
Constant mezelf afsluiten voor de dorst
Dorst naar een toon van affectie echt medeleven
Een troostende arm en een streel over mijn wang
Voor heel even
Genegenheid voor het gepijnigde kind
Dat bestaat in mij
Niemand hoort of ziet haar
Alleen ik en zij

Boekbespreking, e-Books, CD & DVD, Presentatie & Signeren

PA – Johannes van der Steur – zijn leven, zijn werk, zijn steurtjes – Vilan van de Loo.

Dit boek vertelt de geschiedenis van Johannes van der Steur. Zijn naam was verbonden aan zijn levensdoel: het kindertehuis "Oranje-Nassau" in Malang op Midden-Java. Hier ving hij in totaal

meer dan 7000 kinderen op, waardoor hij tijdens zijn leven al uitgroeide tot een legende. Maar wie was hij zelf? Dankzij intensief archiefonderzoek komt er in dit boek een rijkdom aan onthullingen

en verrassingen aan het licht. Want hoe kwam hij eigenlijk aan al die kinderen? Waarom hield hij zijn omvangrijke werk voor de militairen bewust op de achtergrond? Waar haalde hij het geld vandaan oom alles te financieren? PA is meer dan een biografie; het biedt ook een venster op Indië zoals dat eens bestaan heeft. Een koloniale maatschappij vol tegenstellingen, even complex als fascinerend. Nergens anders dan in Indië kon een man als Van der Steur zich ontwikkelen tot PA. Een uniek boek over een unieke man. *Adviesprijs: € 24,50.*

Indische duinen – Adriaan van Dis. De voorloper van 'Ik kom terug' werd bekroond met de Gouden Uil en de Trouw Publieksprijs voor het Nederlandse Boek. Een gezin keert terug uit het oude Indië. Een Japans kamp ligt achter hen, maar Nederland biedt geen vrede. De repatrianten vestigen zich in een koloniehuis in

de duinen. Daar wordt een zoon geboren. Hij is een buitenstaander die in de sfeer van verzwegen leed wordt opgevoed. Zijn vader wil hem harden voor de eventuele volgende oorlog. Zeven-enveertig jaar later ontrafelt de zoon de geheimen en de leugens van zijn familie. *Adviesprijs € 12,50.*

Kleurrijke tragiek – Matthias van Rossum. Onder de VOC werden in Indië lange tijd meer slaven gehouden dan in Suriname en Curaçao. Matthias van Rossum brengt de Aziatische slavernij op

toegankelijke wijze in beeld. Hij laat zien dat slavernij onder de VOC niet zoveel verschilde van de slavernij in de Amerikaanse gebieden. Opvallende voorvallen, alledaagse gebeurtenissen en persoonlijke getuigenissen van VOC-dienaren, burgers en slaven zelf, door Van Rossum levendig weergegeven, getuigen van de werking en gevolgen van slavernij in huishoudens en werkplekken, zoals branderijen, tuinen, mijnen en plantages. *Dit boek is tevens te bestellen bij uitg. www.verloren.nl Adviesprijs: € 14,00*

Family life onder de VOC – Carla van Wamelen. Op grond van haar octrooi kreeg de VOC in 1602 niet alleen een handelsmonopolie, maar ook

soevereine rechten. Zij mocht deze uit naam van de Staten Generaal van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden in Oost-Indië uitoefenen. De rol van de overheid in de gebieden waarin zij zich vestigde, bracht voor een handelscompagnie ongebruikelijke taken en bijzondere verplichtingen

met zich mee. Zo moest de VOC optreden als wetgever en wetshandhaver. In dit boek beschrijft Carla van Wamelen het optreden van de VOC in huwelijks- en gezinszaken; dat wil zeggen, de interventies die het dagelijkse 'family life' van de onderdanen raakten. De VOC was hierbij gebonden aan het Rooms-

Hollandse recht, maar soms dwongen specifieke Indische omstandigheden haar om hiervan af te wijken. Bijvoorbeeld in het huwelijksrecht, haar gedoogbeleid ten aanzien van het concubinaat, de erkenning van de daaruit voortgekomen kinderen, de Indische adoptieregelingen en de jeugdzorg en de latere ontwikkeling van het familierecht. Dit boek bevat vrij veel juridisch-historisch jargon en is duidelijk geschreven voor een beetje deskundig publiek. Daarom kan het gerekend worden tot een vakwetenschappelijke publicatie. *Dit boek is tevens te bestellen bij uitg. Verloren, www.verloren.nl Adviesprijs: € 49,00.*

De in deze rubriek besproken boeken, CD's en DVD's zijn verkrijgbaar bij de Internet Boekhandel Van Stockum in Den Haag of bij de erkende boekwinkel, tenzij anders vermeld

 VAN STOCKUM
INTERNET BOEKHANDEL
www.vanstockum.nl

Just4Kids...

voor iedereen van 4 tot 16 jaar

Bezoek aan de Japanse Tuin

door: Chinook de Deugd

Omdat dit de laatste week was dat de Japanse tuin in Den Haag open was voor het publiek, dacht ik dat ik dat het leuk zou zijn om er iets over te schrijven. Ik zal eerst wat info geven over de tuin zelf en dan komen de foto's die ik heb gemaakt. Door de foto's zal dit ook een korter stukje zijn.

De Japanse tuin is aangelegd door Marguerite M. Baronesse van

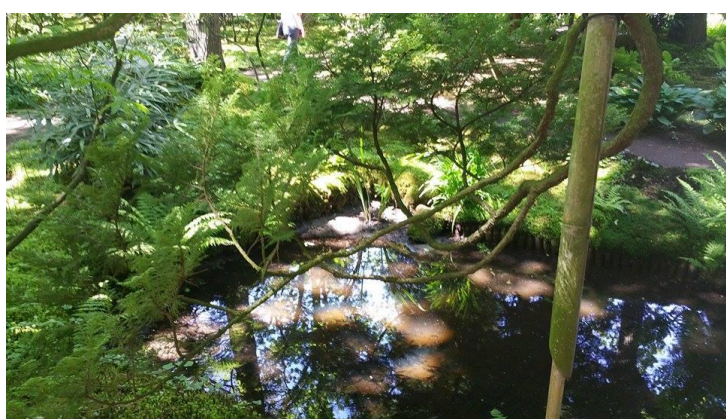
Brienen (1871-1939). Regelmatig heeft ze per schip Japan bezocht. Zij heeft toen lantaarns, een watervat, beeldjes, en misschien het paviljoen naar Nederland meegenomen.

Het is de enige Japanse Tuin in Nederland die rond 1910 is aangelegd en heeft dus veel historische waarde. Vanaf 1954 beheert de gemeente het

Landgoed Clingendael, waar de Japanse Tuin een onderdeel van is.

De tuin is nu weer gesloten maar ik vind het een aanrader om te gaan wanneer de tuin weer open is of het nou tijdens het najaar is met de warme oranje en rode kleuren of in het voorjaar, wanneer de tuin ook drie weken lang open is.

Foto collage Japanse Tuin, Landgoed Clingendael, Den Haag

(Foto's: Chinook de Deugd en fotoarchief Gemeente Den Haag)

Korte berichten

Wij zijn op zoek naar jong aanstormend talent

In de rubriek **"Just4Kids"** hebben we eerder al aandacht besteed aan jong talent. Zo plaatsten we een artikeltje over twee meisjes die Indonesische dansen leerden en hierboven een stukje over een drumtalentje. Heb jij nou ook zo'n talent? Kan je goed gitaarspelen en treed je ook op? Of ben je een tenniskampioen in de dop, een goed biljarter of kan je heel goed

You've got talent?
tell us about it

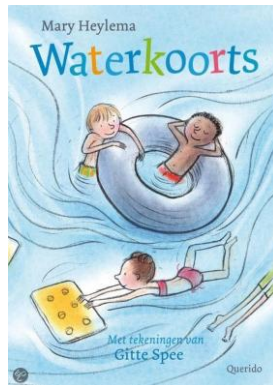
dansen of zingen? Misschien ben je wel een hele goeie chef-kok, of ben je een kunstschilder of een fotograaf in de dop. Misschien ook wel een..... Kortom, alle jonge supertalenten van ca. 6 tot ca. 16 jaar oud willen we voor het voetlicht zetten. En wij willen dat aan iedereen vertellen. Als je zelf niet zo heel goed kan schrijven, vraag dan of jouw ouders een stukje willen insturen met een fotootje erbij. Of je stuurt jouw verhaal gewoon naar de redactie, dan maken wij er samen met jou een echt leuk artikel van. **Stuur je reacties dan naar:** info@indisch-centrum-den Haag.nl **DOEN HOOR....!!!**

Boeken, e-books / cd-dvd

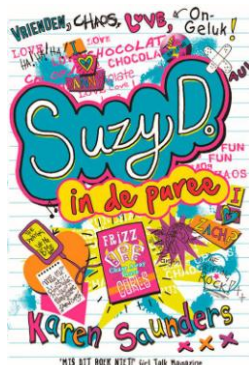
Waterkoorts – **Mary Heylema**. Tijn en zijn vriend Elton willen helden worden. Net als de man uit de film die met een krokodil vecht

en mensen uit het water redt. Maar daarvoor moeten de jongens eerst leren zwemmen. Samen natuurlijk, want je weet maar nooit hoe groot krokodillen in het

echt zijn. Elton vindt zwemles geweldig, maar bij Tijn lukt het minder goed. Het zwembadwater stinkt, zijn vingers rimpelen zo gek en onder water raakt hij de weg kwijt. Tijn is bang dat hij nooit verder komt dan badje twee. Kan hij wel een held worden? *Voor kinderen van 7 t/m 9 jaar. Prijs: € 14,99.*

Suzy D in de puree – **Karen Saunders**. Ik, Suzy Dillekes, trek rampen aan als een magneet. Zo heb ik mijzelf onsterfelijk belachelijk gemaakt bij de voetbalwedstrijd van mijn vriendje Danny. En mijn oudste zus wil dat ik met mijn moeder een limegroene jurk ga kopen voor haar huwelijk. Over voor gek staan gesproken. En dan nog iets:

Zach is nieuw op school en help, wat is hij sexy....! Ik hoop dat ik niks doms ga doen. Gelukkig is mijn beste vriendin Millie er ook nog. *Leeftijd: 10 t/m 12 jaar. Prijs: € 14,99.*

Birk het regenboogdraakje – **Marlies van den Berg**. Held en Puk zijn de enige overgebleven draken op de wereld. Samen krijgen ze een ei. Dit ei is heel speciaal. Het lijkt wel te bewegen, alsof het ademhaalt. En bij elke beweging lijkt het ei een van de kleuren van de regenboog aan te nemen. Omdat het ei zo speciaal is, besluiten Held en Puk het te verstoppen in een verborgen grot van een actieve vulkaan. En dan gebeurt het: het ei komt uit en Birk wordt geboren. Maar dan barst de vulkaan uit en Birk moet wegvliegen zonder zijn ouders. Dit

is het begin van een kleurrijke zoektocht van Birk naar zijn ouders en naar geluk. Onderweg wordt hij vriendjes met prinses Jikke, de kroonprinses van de Vuurlanden. Zouden het Birk en Jikke lukken om Birk zijn ouders terug te vinden? Illustraties van Joke van Montfoort. *Voor kinderen got 12 jaar. Prijs: € 15,95.*

De Test-trilogie – **e-book-pakket** – **Joelle Charbonneau**. Alledrie de delen in één e-book. De jonge en ambitieuze Cia Vakle is tot haar vreugde een van de uitverkorenen om deel te nemen aan de Test: een jaarlijks groot evenement waarvoor alleen de allerbeste studenten uit de koloniën van het Verenigde Gemenebest geselecteerd worden. Als blijkt dat de diverse beproevingen niet alleen geestelijk maar ook fysiek het uiterste van de kandidaten vergen, ontstaat er een onderlinge strijd tussen de deelnemers. Cia komt dan al snel tot de ontdekking, dat ze helemaal

op zichzelf aangewezen is. Joelle Charbonneau doet haar uiterste best om in deze trilogie de spanning tot het hoogste niveau te laten stijgen. Durf jij het aan om het helemaal uit te lezen? *Dit drie-in-één e-book is direct te downloaden via Van Stockum Boekhandel:* www.vanstockum.nl Jeugd vanaf 15 jaar. Prijs: € 9,99.

Recept Ravioli Trafasie

Ook voor de kids dit keer een lekker recept uit Suriname, met een Italiaanse twist. Tomaat-chili ravioli met kip en groente.

Ingrediënten:

4 el. zonnebloemolie, 100 gr.

geraspte oude kaas, 1 pot (360 ml) Faja Lobi Chicken Paramaribo Trafasie. 400 gr. kipfilet in blokjes, 2 blikken (à 400 gr) tomatenblokjes, 1 courgette, 300 gr. broccoli, 1 grote ui, 500 gr. (AH) ravioli uit de koeling (kaas, ham of spinazie naar keuze), 1 tl. spicepowder (vijfkruidenpoeder), 1 groentebouillonblokje.

Bereiding:

De ravioli volgens de gebruiksaanwijzing bereiden. Olie verhitten en de kipblokjes en de ui (in ringen) hierin gaarbakken. De pot Trafasie, spicepowder, tomatenblokjes (met sap), courgette (in plakjes), broccoliroosjes, bouillon-

blokje en de gekookte ravioli er aan toevoegen en alles goed maar voorzichtig om-scheppen (stoot met de lepel de ravioli niet kapot). Laat alles ca. 4 minuten doorwarmen.

Doe alles in een ovenschaal, strooi de kaas erover en bak in de voorverwarmde oven gedurende 6 minuten op 200 °C.

Serveer met stokbrood, rijst of aardappeltjes.

Variatietip: Maak het wat pikanter door er in stukjes gesneden chorizo, salami of hamblokjes aan toe te voegen. Vervang de kipfilet eens door krokant gebakken tahoeblokjes (dan op het laatst toevoegen vlak voor het de oven in gaat).

Selamat makan

DJ GUIDE PARTY AGENDA

dance events, party agenda,
vrijwel alle DJ's
en nog veel meer

overzichtelijk gerangschikt op datum en
op locatie in heel Nederland

www.djguide.nl

de dance & party
informatiesite voor jongeren

Links4Kids

Heel veel leuke LINKS voor kinderen, maar niet alleen voor kinderen:

Doorlinkwebsite naar tal van Indische en Indisch gerelateerde websites, blogs, personen en onderwerpen.

<https://linkenindisch4ever.wordpress.com/>

Website over online **geschiedenis** van, voor en met Indische Nederlanders.

<http://www.indischhistorisch.nl>

Informatie over **schoollspakketten** over het voormalige

Nederlands-Indië.

www.gastdocenten.com

Indisch Herinneringscentrum Bronbeek

www.indischherinneringscentrum.nl

Informatie over de **Nationale Indië-Herdenking** op 15 augustus. www.indieherdenking.nl

Een **Indische jeugd startpagina:** <http://suara-baru-kecil.jouwpagina.nl>

De **Jeugdwebsite** van de Nederlandse Oorlogsgravenstichting (Ned.-Indië).

http://www.eenlevenverloren.nl/index.php?go=home.personen@pag_enr=1

Taman Indonesia, Het leukste kleine Indonesische dierenpark in Nederland. <http://www.taman-indonesia.nl>

Villa Zebra, landelijke jeugdorganisatie <http://www.villazebra.nl>

Een informatieve website met heel veel **Theatervoorstellingen**, overal in Nederland en voor iedere leeftijd.

<http://www.kindertheater.nl/>

Kunstbende, Een landelijke organisatie met afdelingen in alle provincies voor iedereen van 13 tot en met 18 jaar. <http://www.kunstbende.nl>

Jeugd Startpagina "Open Start" <http://jeugd.openstart.nl>

Koorenhuis - Den Haag, cursussen en workshops voor muziek, dans, kunst en theater. <http://www.koorenhuis.nl>

Weblog "Indische Jeugd-letteren" Blog van Marjorie van Putten: <http://indischejeugdletteren.wordpress.com/over-mij/>

Young Adult Books, website met boekrecensies en webshop over boeken voor middelbare scholieren. <http://www.youngadultbooks.nl/>

Jeugdbieb, leuke en informatieve website. <http://www.jeugdbieb.nl>

Cultuur, Jeugd, Sport en Media in Vlaanderen, website met van alles.

<http://www.cjsm.vlaanderen.be>

Kinderboekenpraatjes. Veel boeken uitzoeken voor elke leeftijdsgroep. <http://www.kinderboekenpraatjes.nl>

Website **Indische Jeugdboeken**, compleet met een bestellink. <http://www.antiquariaat-anna.nl/boek/kameleonboeken>

Uitgaan met de kids www.uitmetdekinderen.nl, www.dagjeweg.nl, www.out2fun.nl

Deze websites
zijn kidsproof!

Leuke voorstelling?

www.kindertheater.nl

De Indische Agenda

LET OP! Sluitingsdatum kopij op 10 juli 2015

T/m 12 juli 2015: Blikvangers.

In het Nationaal Archief ligt veruit de allergrootste fotocollectie van Nederland, met meer dan 15 miljoen foto's uit de afgelopen 170 jaar. De originele foto's laten Nederland en de wereld zien door de ogen van bekende en minder bekende fotografen, zoals Robert Capa, Eva Besnyö, László Moholy-Nagy, Cas Oorthuis, Ed van der Elsken, enz. In de eerste fototentoonstelling in eigen huis sinds de oprichting neemt het Nationaal Archief de bezoekers mee op ontdekkings-tocht door de tot nu toe verborgen fotocollecties uit de afgelopen 170 jaar. De verschillende originele foto's laten de diversiteit zien van de collectie van het NA, als wel de rijkdom van de collectie. Tevens krijgt de bezoeker een goede indruk van de ontwikkeling van de fotografie. Een deel van de fotocollectie wordt digitaal toegankelijk gemaakt met de Virtual Reality Bril "Oculus Rift". Met behulp van deze bril kunnen bezoekers door de virtuele fotowereld dwalen en de collectie van het Nationaal

Archief verder ontdekken en uitdiepen. Koen Hauser, Fotograaf des Vaderlands, levert een bijzondere bijdrage aan de tentoonstelling.

De historische foto's uit het Nationaal Archief vormen zijn inspiratiebron voor nieuw werk. Deze foto's worden ook in de tentoonstelling getoond. De tentoonstelling "Blikvangers" is volgend jaar te zien 12 juli 2015

in het gebouw van het Nationaal Archief, Alexanderhof (achter het Centraal Station) in Den Haag. Zie voor meer informatie en de openingstijden: www.gahetna.nl/blikvangers.

T/m december 2015: Expositie Wayang Revolusi, Kunst in dienst van de vrijheid. Deze expositie laat zien hoe de in hun strijd tegen Nederland het Wayang Kulit spel door de Indonesische nationalisten gebruikt werd als propagandamiddel. De hoofdrolspelers hierin zijn de politici en de militairen in die tijd. Veelvuldig komen dan ook de Nederlandse Generaals Spoor en Van Mook en de latere president van Indonesië Soekarno en diens rechterhand Mohammed Hatta. Naast de zg. Wayang revolusi figuren zijn ook andere wayangvormen te zien, zoals Golek, Klitik en Topeng. Ook worden animatiefilms getoond evenals voorwerpen, attributen, gamelaninstrumenten, postzegels, foto's, prenten, batiks, enz. uit de collectie aan het Poppenspe(e)l-museum. Voor de jeugd is er een

aantal speelobjecten aanwezig, een lesbrieven en een speur- en doospel beschikbaar. De locatie is: **Poppenspe(e)l Museum**, Kerkweg 38, 8193 KL Vorchten (Gem. Heerde, Gelderland). Openings-tijden: woensdag, zaterdag en zondag 12.00 tot 17.00 uur. Toegang: Volw. € 5,50; 3-12 jr. €4,50. Voor groepen (minimaal 10 pers.) kan van de openingstijden worden afgeweken. Reserveren altijd gewenst. Meer inlichtingen: <http://www.poppenspelmuseummbibliotheek.nl/pdf/Pamflet143e.pdf> en <http://www.poppenspelmuseummbibliotheek.nl/pdf/WayangrevolusieberichtII.pdf>. Algemene info via: www.poppenspelmuseum.nl.

T/m 3 januari 2016: Expositie "Oorlog". 70 jaar na dato beeldt de tentoonstelling "Oorlog" de dekolonisatie periode vanaf 1945 in een historisch en internationaal perspectief en wil het complexe verhaal en de positie van het KNIL daarin verduidelijken. De expositie is samengesteld uit objecten uit de collectie van Museum Bronbeek en bruiklenen uit het Rijksmuseum en uit Indonesische collecties. Daarbij geeft een chronologische weergave van feiten de bezoeker een overzicht, waarmee de persoonlijke verhalen dichterbij gebracht worden. De periode 1945-1950 was er een van aanhoudend geweld tussen

partijen die intern verdeeld waren en met de internationale opinie te maken kregen. De expositie vertelt wie er aan de touwtjes trokken. Tevens hoe een generatie Nederlandse oorlogsvrijwilligers en dienstplichtige militairen, die meenden de rust en orde in Nederlands-Indië te gaan herstellen en bedreigde burgers te beschermen, in werkelijkheid in een vechtmisssie terecht kwamen om politieke en bestuurlijke verhoudingen van voor de Tweede Wereldoorlog te herstellen. De locatie is: **Museum Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem.

Medicijnkist zoals gebruikt door Lt. Spier, commandant Speciale troepen

De openingstijden zijn: di. t/m zo. 10.00 – 17.00 uur. Toegang: t/m 5 jr. gratis; t/m 18 jr., CJP en 65+ € 3,00; volw. € 6,00; groepen v.a. 15 pers. € 3,00 pp.; rondleiding door gids mogelijk; tarieven, zie verder de website. nb.ravensbergen@mindef.nl, Tel: 026-4422363. www.bronbeek.nl

T/m 17 januari 2016: Chinese Indonesiërs in Nederland. Al eeuwen geleden emigreerden Chinezen (veelal handelaren uit de provincies Fuijan en Guangdong naar de Indonesische Archipel. Ze huwden met Indonesische vrouwen en hun nakomelingen werden vaak Peranakan Chinezen genoemd. Nog niet eerder is het culturele erfgoed van de Chinezen in Indonesië onderwerp geweest van een tentoonstelling in Nederland. Dankzij een grote schenking van Sioe Yao Kan is dit nu mogelijk. Hij schonk het Volkenkundig Museum een collectie voorwerpen, afkomstig uit zijn eigen familie. Topstuk van

de tentoonstelling is een authentiek bruidskostuum. Deze unieke tentoonstelling is te zien op de locatie: **Museum Volkenkunde**, Steenstraat 1, 2312 BS Leiden. Opening dinsdag t/m zondag en feestdagen 10.00 tot 17.00 uur (1^e Kerstdag en Nieuwjaarsdag is het gesloten). Toegang: volw.: € 12,00; 4 t/m 18 jr. € 6,00. Info: <http://volkenkunde.nl/nl/tentoonstellingen>.

21 juni 2015: Jubileum Tileng. Stichting Tileng, die zich bezighoudt met hulp en opbouw van tal van projecten voor kinderen en voor onderwijs in Indonesië viert haar 15 jarig jubileum. En dat is een feestje waard. Er zijn optredens van de Ambassadeur van Tileng, Wouter Muller en van "Fifty Fifty and the Dangers" (voortzetting van de inmiddels uit elkaar zijnde Sunset Band). Alle artiesten treden gratis op zodat de gehele opbrengst aan de goede doelen gespendeerd kan worden. Verder staat "Arts & Crafts bij Liek" met een stand vol snuisterijen, sieraden en andere hebbedingetjes. Bovendien wordt

er een tombola gehouden met mooie prijzen. De locatie is: **Landgoed Schakenbosch**, Veurestraatweg 185, 2264 EG Leidschendam. Tijden: 13.00 tot 18.00 uur. Zaal open om 12.30 uur. Toegang: volw. € 10,00 (inclusief een lot voor de tombola), tot 12 jaar € 5,00 en kids tot 4 jaar gratis. Reserveren: Alex von Ende 06-22984482, Nancy Pelupessy-Vorster 06-

48784550, Peter Lefeber 06-55540441 of via e-mail: mierop@tileng.nl

5 juli 2015: IndoWaiian Summerday Festival.

De Stichting Hibiscus organiseert een spetterend Hawaïaan Muziek en Dans Festival. Zij doen dit in samenwerking met de Indonesische Ambassade en Dani's Kitchen. Tal van activiteiten zullen het podium bezetten, waaronder een modeshow van de Deby Subiyanti Groep, de bands Everlite for Hawaiians en Xanur, de Angklunggroep Sekolah Indonesia Nederland, diverse spectaculaire demonstraties van dansgroepen van Debi Subiyanti en Ina Dance. Verder is er een gezellige bazaar met o.a. Indonesisch hapjes en stands met Indonesische souvenirs en nog veel meer. De locatie is: **Landgoed Schakenbosch**, Veursestraatweg 185, 2264 EG Leidschendam. Tijden: 12.00 tot 17.00 uur, Toegang: € 10,00 bij reservering en € 13,00 aan de zaal. Reserveren van kaarten: rek. NL28 RABO 0131828371 t.n.v. Stichting Hibiscus, o.v.v. Festival IndoWaiian, vóór 25 juni 2015.

8 juli en 5 augustus 2015: Dia-lezing en rondleiding Bronbeek

Al 152 jaar wordt Bronbeek in Arnhem bewoond door oud-militairen. De geschiedenis van het landgoed gaat nog verder terug. De rentenier Hermen Steygerwalt kende omstreeks 1820 een 'buiten' aan van 8 hectare bij een natuurlijke bron in de Veluwezoom nabij Velp en noemde het 'Bronbeek'. Het werd in latere jaren keer op keer herbouwd en uitgebreid. De laatste keer gebeurde dat in

opdracht van Koning Willem III, die het landgoed vijf jaar bezat en in 1859 schonk aan de Staat der Nederlanden. Als voorwaarde stelde hij dat er een tehuis moest komen voor voor militairen die gediend hadden in het Koninklijk Nederlands-Indische Leger (KNIL). Het 'Koloniaal Militair Invalidenhuis Bronbeek' werd in een aangepaste en herbouwde versie naar een ontwerp van architect Willem Nicolaas Rose, op 19 februari 1863 geopend. Op 8 juli en 5 augustus wordt er een rondleiding gehouden op dit bijzondere landgoed. Aansluitend brengt Nick Ravensbergen in een lezing met veel dia's het gebruik van Bronbeek in de loop van bijna twee eeuwen in beeld. Locatie: **Landgoed Bronbeek**, Velperweg 147, 6824 MB Arnhem. Tijden: 14.00 tot 16.30 uur. Toegang: museum-entreekaartje.

Museumkaart, veteranenpas en donateurspas gratis. Reserveren is noodzakelijk. Tel: 026-3763555, nb.ravensbergen@mindef.nl

8 augustus 2015: 3^e Indisch Golftoernooi Melati.

Voor de derde keer wordt het Indisch Golftoernooi van Amsterdam, Melati, georganiseerd. Het staat open voor golfers die zijn geboren in Nederlands-Indië/Indonesië en voor golfers die in Indobnesië gewerkt hebben. Tegen golfers die in Nederland geboren zijn maar wel uit Indische ouders, zeggen wij eveneens: Selamat Datang. Dit geldt ook voor partners die mee willen spelen. Niet golfende partners van deelnemers zijn uiteraard ook welkom op het indisch buffet dat na afloop gehouden wordt. Alle spelers dienen in het bezit te zijn van HCP, minimaal 54. Bij de ontvangst wordt info gegeven m.b.t. de kaartinvulling en afhandeling. Het toernooi wordt gespeeld over 18 holes. Ook bij mailaanmelding HCP vermelden en gebruik handicart. Afzeggingen na 31 juli geven geen recht op restitutie inschrijfgeld. Locatie: **Golfclub Waterland**, Buiksloter-

meerdijk 141, 1027 AC Amsterdam. Tel: 020-6361010. Ontvangst om 10.00 uur met koffie, thee en een lekkernij. De starttijden op hole 1 en 10 om 11.00 uur. De spelvorm is 'Stableford'. Start buffet ca. 18.00 uur. Kosten deelname leden Waterland: € 10,00 en niet-leden € 50,00 (beide incl. bijdrage voor ontvangst. Iedere deelnemer wordt verzocht om bij binnenkomst één nieuwe golfbal in te leveren. Kosten buffet: golfers € 20,00 en niet-golfende oartners € 22,00. Inschrijving is definitief na betaling vóór 1 augustus op rek: NL61 RABO 036 2815 429 T.N.V. W.A.D. Hooghwinkel met vermelding Melati 2015. Ook is aanmelding mogelijk via e-mail: wadhoghwinkel@chello.nl Zie verder: www.waterlandsegolfclub.nl

ADVERTENSI MINI

Kleine tekstadvertenties

35 posities per regel bij 9 pt.
€ 5,- voor de eerste drie regels,
daarna € 1,- per regel.

Toeslag logo of illustratie € 5,00
(max. 55 x 55mm)

info@indisch-centrum-den Haag.nl

NICC Magazine

zoekt enthousiaste man/vrouw
die maandelijks een
horoscooppagina
wil verzorgen.

info@indisch-centrum-den Haag.nl

Tempo Doeloe versus Sekarang (Toen en Nu)

Het voormalige Gouverneurskantoor aan Taman Fatahilla in de benedenstad van het vroegere Batavia. Nu is het een museum. Op de binnenplaats staat het kanon 'Si Jagur' dat vroeger vóór het gebouw stond.

Column

Door: Anita Bunt

17 mei 2015, Mammiku Indische Salon Zutphen. Na maanden van voorbereiden is het dan eindelijk zover! Als organisatie zijn we de afgelopen maanden druk geweest met van alles en nog wat; drukwerk, programma maken, aankleding, boeken lezen, teksten voor een lezing maken, catering, enz., enz.... Om er voor iedere deelnemer (en voor ons zelf) er een mooie middag van te maken.

Tijdens de voorbereidingen gebeurde er ook van alles met ons persoonlijk. We daagden elkaar steeds meer uit om onze grenzen te verleggen en ons Indo- en Moluks-zijn ook echt te omarmen. We konden natuurlijk alles uit handen geven; de interviews, de lezing, etc., maar het is natuurlijk veel leuker om het zelf te doen, maar ja.....wel heel spannend, want hoe doe je dat? Na wat vallen en weer opstaan kwamen we er alle drie achter dat er genoeg Girlpower aanwezig is en dat we dit echt wel zouden kunnen en dat was ook zo!

Bij binnenkomst was daar het grote kunstwerk van Ava Schmitt; een jurk gedeeltelijk Europees,

gedeeltelijk Indisch, gemaakt van wit katoen en batikstof met voor op de grond schedels, de schaduwkant van de Indo-vrouw. De jurk was onderdeel van gesprek, zo ook de expositie van portretten (Gé Stienstra) van Indonesische vrouwen, mooie portretten met vrouwen die jou persoonlijk in de ogen keken, de herkenning, de verbinding.

Na een kort welkomstwoord werd iedereen getraakteerd op een heerlijke Indische maaltijd. Onder het eten kwamen de gesprekken al los en werd men ook nieuwsgierig naar elkaar en naar de rest van de middag. Tijdens de vertellingen van de geschiedenis van de Indische vrouw (door ondergetekende) en Molukse vrouw (door Lelia Tetelepta) was het muisstil in de zaal, je kon een speld horen vallen. Onder de aanwezigen kwamen de verhalen over de geschiedenis echt binnen. De herkenning en erkenning maakten veel emoties los. Af en toe werd de stilte doorbroken en kwamen er zakdoeken tevoorschijn, maar ook zeker een lach. Ook de meegebrachte foto's van de deelnemers brachten

mooie verhalen en herinneringen naar boven.

Iedereen was intensief met elkaar in gesprek over de vrouw uit Nederlands Indië, haar leven, haar geschiedenis en welke invloed heeft het op ons als volgende generaties. Mooi dat jong en oud, mannen en vrouwen allemaal meededen aan de gesprekstafels, allemaal met hun eigen verhaal, hun eigen geschiedenis.

De dames van Tifagroep Sapa Lawan wisten op het juiste moment de juiste nummers ten gehore te brengen en af en toe raakten ze een gevoelige snaar en aan het eind van de middag maakten zij er met hun klanken een groot feest van verbinding van! Luidkeels werd er mee-gezongen en natuurlijk ook gedanst! Als organisatie hoop je dat je iets moois neerzet, maar deze middag overtrof onze eigen verwachtingen en smaakt absoluut naar meer! Het is fijn om de onderlinge verbondenheid te ervaren..... Nederlands-Indië, de Kracht van Smaragd!

Lieve groet, Anita

Herdenkings special in augustus 2015

Zoals gebruikelijk brengt het Nederlands Indisch Cultureel Centrum (NICC) in de maand augustus e]weer een speciaal nummer uit i.v.m. de herdenking van de capitulatie van Japan en de daarmee gepaard gaande

festiviteiten. In NICC Magazine wordt dan weer aandacht besteed aan aankondigingen van tal van herdenkingen in den lande. Wij maken hierbij gebruik van de publicaties van voorgaande jaren en passen de gegevens zoveel

mogelijk aan volgens de op de websites van de organisaties vermelde data. Foutjes zijn helaas niet uitgesloten. Wilt u daarom uw gegevens vóór 1 augustus 2015 verzenden naar de redactie van NICC Magazine? **Just to be sure.**

Pasar Kalender 2015

(update: april 2015)

Februari

14, 15: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
21 t/m 28: Amsterdam RAI www.wnproductions.nl

Maart

1: Amsterdam RAI www.wnproductions.nl
13, 14, 15: Zwolle www.wnproductions.nl
20, 21, 22: Leeuwarden www.pasarmalamasia.nl
27, 28, 29: Arnhem www.flamproductions.nl

April

4, 5, 6: Ahoy Rotterdam www.pasarmalamasia.nl
25, 26: Amstelveen www.stichtingstellar.nl

Mei

2, 3 Kallenkote (Steenwijk) www.taman-indonesia.nl
2, 3: Zutphen www.pasaroostwest.nl
8, 9, 10: Geleen www.pasarmalamasia.nl
16, 17, 18: Zwolle www.wnproductions.nl
23: Blaricum www.hetvitusblaricum.nl
23, 24, 25: Den Helder www.stichtingstellar.nl
24, 25: : Zutphen www.pasaroostwest.nl
27 t/m 31: Malieveld Den Haag www.tongtongfair.nl

Juni

1 t/m 7: Malieveld, Den Haag www.tongtongfair.nl
19, 20, 21: Enschede www.flamproductions.nl
20, 21: Baarn www.stichtingstellar.nl
26, 27, 28: Zeist www.wnproductions.nl

Juli

3, 4, 5: Eindhoven www.pasarmalamasia.nl

17, 18, 19: Groningen www.pasarmalamasia.nl
25, 26: Vaassen www.pasaroostwest.nl
28, t/m 31: Steenwijk www.wnproductions.nl

Augustus

1: Steenwijk www.wnproductions.nl
16 t/m 19: Dordrecht www.wnproductions.nl
21, 22, 23: Tilburg www.pasarmalamasia.nl
24, 25, 26, 27: Dordrecht www.wnproductions.nl

September

4, 5, 6: Assen www.flamproductions.nl
19, 20: Alkmaar www.stichtingstellar.nl
24 t/m 27: Alphen a/d Rijn www.wnproductions.nl

Oktober

3, 4, 5: Maastricht www.pasarmalamasia.nl
3, 4, 5: Enschede www.flamproductions.nl
17, 18: Rijswijk (ZH) www.pasarmalamrijswijk.nl
17, 18: Harderwijk www.flamproductions.nl
24, 25: Dieren www.pasaroostwest.nl
23, 24, 25: Nijmegen www.pasarmalamasia.nl
31: Leek www.stichtingstellar.nl

November

1: Leek www.stichtingstellar.nl
7, 8: Almere www.indischefeestavond.nl
??? : Den Haag, Pasar Kliling www.manggarmegar.nl
21, 22, 23: Arnhem www.flamproductions.nl

December

19 dec. t/m 3 jan.: (behalve Kerstdagen en Nieuwjaarsdag)
Arnhem, Burgers Zoo www.wnproductions.nl

MEER DAN 40 LANDEN
1ct naar vaste lijn
NIEUW
Meer informatie

MOBI PC
In samenwerking met borca-online

Reparatie, onderdelen, accessoires en batterijen voor al uw elektronische apparatuur. <http://www.mobipc.nl/onderdelen>

Colofon

Digitaal maandelijks Magazine van:
Nederlands Indisch Cultureel Centrum

Hoofdredacteur: Hans Vogelsang

Redactie:

Jean-Marie Bosch van Drakestein

Albert van Prehn

Juniorredacteur: Chinook de Deugd

Correspondenten:

Ferry Schwab (ICM-online)

Silfraire Delhaye (Indisch Platform)

Armando Ello (Hoezo Indo)

Adrian Lemmens (New Zealand)

Strip: Hugo Driessen

Gedichten: Mary-Jane Sahanaja

Columns: Anita Bunt

Vormgeving & lay-out: Hans Vogelsang

Ondersteuning: Groep de Mos, Den Haag

Technische realisatie: Dennis v.d. Ham

(Borca-Online Computer Service)

<http://www.borca-online.nl/>

Versijning: de 15^e van elke maand

Sluitingsdatum kopij en advertenties:
de 4^e van elke maand

Advertentietarieven: op aanvraag

Abonnement NICC Magazine: GRATIS

Postadres: Newtonstraat 660

2562 LA Den Haag - Nederland

W: www.indisch-centrum-den Haag.nl

E: <http://indisch-centrum-den Haag.blogspot.com>

@: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Aanmelden NICC Magazine (subscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=subscribe&id=1>

Opzeggen NICC Magazine (unsubscribe):

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl/phplist/?p=unsubscribe&if=1>

Rabobank IBAN: NL39 RABO 0129 2168 36

t.n.v. N.I.C.C. te Den Haag

Overname van (delen van de) inhoud is toegestaan, mits met bronvermelding.

© 2014 N.I.C.C. Den Haag

Indische Internetkrant: www.icm-online.nl - schwab@icm-online.nl

N I C C
Magazine

Gratis maandelijks e-magazine voor de Indische gemeenschap

oplage: 8000

<http://www.indisch-centrum-den Haag.nl>

zoekt

medewerker voor de advertentie-acquisitie
ervaring met verenigings- en stichtingsperiodieken gewenst
vergoeding op provisiebasis

contact: info@indisch-centrum-den Haag.nl

Weimarstraat 39
2562 GP Den Haag

070-364 2806

www.borca-online.nl

Wilt u familie, vrienden of leden van uw club of vereniging gratis abonnee maken? Gebruikt u dan dit formulier

N I C C
Magazine

e-mail adressenlijst

	NAAM	e - MAIL ADRES
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

Deze e-mail-adressenlijst 'knippen en plakken' en versturen naar e-mail: info@indisch-centrum-den Haag.nl of printen en versturen per post (voldoende frankeren) naar: Administratie NICC Magazine # Newtonstraat 660 # 2562 LA Den Haag